

~~B XXIII~~

A XXI a

8

Tri Pridge

z s a

SVETO-LETO

k' jih je pridgval v' fari S. Petra
per Natisoni Videmfke Shkofije III
IV. ino V. Nedelo po Binkufhtih

Svetiga - Leta

1 8 2 6,

P. Ferdinand Wonzha

Franzbifhkanar ilirfke Provinzje Vuzhenik
jutrajnih jesikov ino S. Pisma obojga
Testamenta per domazbih fholah na
Koflanjovzi bliso Gorize,

V' Ljublani,

per Jurju Lichtu 1827.

Det. knjiznica
996
Inv. števil.

FRIDGE

SNEZOLITO

... je pridružen v letu 2. leta ...
... Vrhovni sodnik III

... V. ...
... - ...

10/10

...
...
...
...
...

B XXXIII

...

Perva Pridga

sa Sveto-Leto.

1) Kaj je Sveto - Leto? ino 2) kako mormo taistiga deleshni postati?

Poglejte sdaj je prijeten zhas, poglejte sdaj so dnovi Svelizhanja. II. Kor. 6, 2

Sa nas revne Kristjane kateri se na morju tega nevarniga sapeliviga ino sveta she sa nashe svelizhanje vojfkujemo, je szer she smiram prijeten zhas, dokler she nasha vboga Dusha s' tim slabim truplam sklenena tukaj shivi; she smiram so sa nas dnovi svelizhanja, dokler nas Gospod Bog v' vezhnost ne poklizhe; she

smiram si lohka Nebesa perdobmo, dokler je dan, ino dokler tista nozh ne pride, v kateri nobeden vezh ne bo mogel delati; she smiram lohka na pravo pot vezhniga shivlenja nasaj pridemo, des' ravno bi bli she tako delezh od tiste safhli, dokler nam luzh boshje gnade ino milosti sveti; she smiram odpufhanje svojih grehov, keb bli mi tud narvefhi grefhniki zeliga sveta, shiber od breskonzhniga vsmilenja boshjiga vupamo, dokler se Dufha od trupla ne lozhi: kakor imamo sa nash trofht ino vupanje lep isgled nad defnim rasbojnikam, katir je po sprizhvanju S Evangelja svoje shivlenje v' tatvini, kervizah, v' bojih, v' vbijanju ino drusih velikih pregrehah preshivil; ino vender kir je na konzu svojga shivlenja, she na krishu na defnizi Kristusa nashiga Svelizharja vifi-

jozh, svojo hudobijo resnizhno spos-
 nal, jo is zeliga ferza obshaluval,
 ino val sgrevan Jesufa Svelizharja,
 sa grehe zeliga sveta vmirajozhiga,
 ponishno sa odpuhanje profil re-
 kozh: Spomni se na me, kader pri-
 desh v' tvoje kraljestvu! je od Njega
 te veselja polne besede sahlihal:
 She donf bosh s' mano v' Paradishu.
 Ravno to veselo resnizo je vsmilen
 Gospod Bog k' troshu vsh greshni-
 kov she v' starim Testamentu fkus
 vusta svojga Preroka Ezehiela pustil
 osnaniti, rekozh: Hudobija hudob-
 niga ne bo njemu shkodvala, v'
 katirnu dnevu kol se bo od svoje
 hudobije spreobernal.

Des ravno tedaj je zel zhas na-
 shiga shivlenja prijeten zhas sa sve-
 lizhanje, ino des ravno dobrotliv

Gospod Bog smiram vsim ino slehernimu zhloveku take gnade ino pomozhi daje, s katirim, keb jih hotli febi k' pridu obernti, bi lohka svojo Dusho svelizhali ino vezhno shivljenje dosegli; des ravno, pravim jest, nash vsmilen Ozhe nebeshki, katir hozhe, deb' bli vsi svelizhani, vsakmo k' svelizhanju potrebne gnade daje, kar je artikel S. katolske vere: vendar niso vsi dnovi, vse vure ino minute nashiga shivljenja enake sa perdoblenje vezhniga svelizhanja, kakor naf v' ravno timo Listu na Korintarje S. Paul Apostel sagvisha rekozh: To pravi Gospod: Ob prijetnimo zhasu sim te vshlichal, ino na dan svelizhanja sim ti pomagat. Vezh gnade Gospod Bog deli ob Nedelih ino velikih prasnikih, kader namestniki boshji skus ajfra polne pridge, skus kerfhanske navuke al

drugo lepo opominvanje ino nago-
varjanje, skus ofer S. Mashe, skus
vendelenje SS. Sakramentov, skus
perpovedvanje shivlenja Svetnikov,
skus branje brumnih bukuv, skus
svete pesme, ino druge zerkovne op-
ravila serza Kristjanov sa prejemanje
boshjih gnad bol odperajo, kir Krist-
jani eden drusga skus lepe isglede
ino bogabojezhe pogovore v' strahu
boshjimu bol vnemajo, ino fleher-
niga greha se skerbno varvati ob
takih dneih bol obetajo; satorej ka-
kor sim rekal, ob Nedelih ino pras-
nikih tud Gospod Bog obilnisthi ino
mozhnejsthi gnade ljudem deli, ka-
kor pa ob delovnikih, kader se bol
sa zhasne potrebe trudijo, ino le
s' posvetnim opravili se pezhajo.
Vezh gnade nam Gospod Bog daje
ob zhasu fromashtva, pomajnkanya,

nesrezhe, sopernosti, preganjanja ali
 bolesni, kir takrat nezhemernost ino
 nestanovitnost sveta bol sposnamo,
 ino serze od vsiga posvetniga ino zhaf-
 niga bol odtergamo ino na vezhnost
 bol mislimo, kakor pa takrat, ka-
 der imamo vsiga sadoft ino obilno,
 kader nam gre vse po volji ino shel-
 jah, kader nam srezha ino sdravje
 dobro flushi, kir takrat možno radi
 v' perprostost tistiga bogatinza pade-
 mo, od katirga pravi S. Evange-
 lium, de je imel vsiga obilno, mo-
 satorej je rekal svoji Dushi: Dusha!
 ti imash veliku blaga spravleniga na-
 dosti lèt: pozhivej, jej, pi, ino
 bodi dobre volje. Možnejshi stu-
 denz boshjih gnad se zhes naf ras-
 liva v' svetmu Postu, kader vender
 vezhi del kristjanov vidmo bol ref-
 nizbno sa pokoro prijeti, ino kader
 se nam beseda boshja bol pogosto

osnanuje, kakor pa ob puštnimo zhasu, kader se s'perprostim norzhijam luzh boshje gnade toko lohka vgasne, kader se vidi vezh pohujshlivih kakor lepih isgledov, kader se tolk kristjanov v' takshne kratkezhasse, kateri so le ostank ajdovski-ga shivlenja, v' musko, ples, bale, komedje, pjanzhvanje, pojednje ino druge take rezhi toko samislijo, kakor deb kersheni ne bli, ino kakor deb sdaj to ne blo tako dobro greh, kakor ob drusih zhasih,

Dokler tedaj nas dobrotliv Gospod Bog pusti na temu svetu shiveti, je sa nas szer smiram prijeten zhas, ino dnovi svelizhanja; pa vzhaf vezh vzhaf majn; nikdar pa vezhi, kakor ravno sdaj, kar nas je Bog dal doshiveti, ino kar vam kershanske

Dufhe! s' veseljam osnanuvati, sim jest donf na voljo vashiga Gnadvija Shkofa femkej poklizan. Jest tedaj donf shiher liste besede govarim, k'jih je per Kristusovimo Rojstvu Angelz nebeshki nedolshnim Pastirjam osnanil rekozh: Nebojte se; sakaj pole jest vam osnanujem veliko veselje, katiro bo v'um ljudstvu; sakaj donf vam pridem osnanuvati Sveto-Letu. Veselite - se tedaj v' Gospodu, ino hvalite ga vi pravizhni! kir ste tako lepo perloshnost doshiveli, svojo nebeshko krono s' pogmirati: veselite - se tud ravno tako greshniki, kir ste nar lepshi pomozh perzhakali, skus greh sgublenu gnado, ljubesen ino perjasnost boshjo spet popolnoma nasaj - dobiti, ino is peklenfke sushnosti se rethiti.

S' velikim veseljam tedej vam pridem to posebno novino Svetiga-Leta osnanuvati, ino sim moje govorjenje tako rasdelil, de vam bom v' tih treh Nedelah vse na kratkim povedal, kar vam je potrebno vediti ino si dobro k' serzu vseti, zhe hozhte tega prevelikiga shaza Svetiga-Leta deleshni postati; ino sfer donf vam bom v' pervimo delu mojga govorjenja rasloshil, kaj je Sveto-Leto, ino v' drugmo, kako moramo taistiga deleshni postati? Donf teden vam bom pokasal, kako potrebno nam je spreobernenje ino pokora, sfer smiram, pa posebno v'temo Svetmo-Letu; ino donf 14 dni bom vas podvuzhil, kaj je pravo spreobernenje ino resnizhna pokora, bres katire nobeden Svetiga-Leta ne more deleshen postati. Prosim val sa posebno poterpeshlivoft, zhe bom

en malo dolgo govoril, ino samerkljivo poslušhanje; sakaj te lepe perlošnosti morbit ne boti nikdar vezh došiveti. Ti pa Trofhtar S. Duh! bres katirga pomozhi ni nizh dobriga v' zhloveku, vishaj tako moj slab jesik, ino vshgi s' tvojim boshjim plemenam serza mojih brumnih poslušhavzov, de bi ta moj navk k' vezhi boshji zhasti, ino k' svelizhanju moje ino mojih poslušhavzov Dushe teknil! — S. Maria! profitud ti sa-me ino sa moje poslušhavze! —

I.

Preden vam sazhnem raslagati, kaj je Odpustik Svetiga - Leta, val morem naprej opomniti ino vupam, de ste v' keršhanskimu navku she dobro podvuzheni, kaj so sveti Odpustki sploh ino tud vupam, de terdno

verjete, kar sapove S. Tridentin-
fku sbiralſhe, de ſo Sveti Odpuſtki
Kriſtjanam mozhno nuzni, ino de
S. Zerkuv oblaſt ima, k' jo je od
Kriſtufa prejela, ſvojim Otrokam od-
puſtke deliti, vezhi al majnhſhi,
kakor bo ſa dobro ino potrebno
previdla.

De bote nar popred ſpoznali,
od kod je ſazhetik Svetih Odpuſt-
kov, moro ſpremiſliti, kar je tud
artikel S. katolſhke vere, de ſo
dvoje ſorte ſhtrafenge, katire ſaſluſhi
dolg ino hudobija ſlehernige ſmert-
niga greha, namerzh vezhne ino
zhaſne ſhtrafenge vſak ſmertni greh
dolshan poſtane. Dolg greha ino
vezhne ſhtrafenge ſe odpuſte ſkus S.
Odveſo per vrednimu, prejemanju
Sakramenta Pokore; ampak zhaſne
ſhtrafenge ſhe tud po S. Odveſi

ostanejo, dokler grešnik sa taiste boshji pravizi sadost ne sturi, al na temu svetu, al na unmu v' vizah; kakor ta navk' ras - sodi S. Tridentinsko sbiralsho, kir she ta ras-lozhik sraven perstavi, de boshja praviza tako hozhe, de se morjo drugazh spet v' gnado vseti taisti, katirifo pred S. Kerstam po nevedama sagreshili, ino drugazh taisti, katirifo she od greha ino hudizhove fushnosti resheni dar S. Duha prejeli, ino vender po - vedama se niso bali, boshji tempel k' nezhafti stariti, ino S. Duha shaliti,

De tud po odpushhenimo dolgu greha, ino vezhnih shtrafengah taistiga, she zhasne shtrafenge smiram ostanejo, katire more grešnik al na temu al na unmu svetu v' vizah boshji pravizi poplazhati, imamo dost is-

gledov tud v' S. Pismu, od katirih vam hozhem le nekte re povedati, kir vupam, de to relnizo she dobro sposnate. Israëlski folk v' pufhavi je she tolk - krat zhes Mojsefa ino Gospod Boga godernjal, de je sad nizh boshja praviza bla tako rasshalena, de je Gospod Bog per ti prizhi hotel vse pokonzhati. Mojsef, ta vsmilen ino krotek mosh, potolashi skus svojo ponishno profhnjo jeso boshjo. Kaj hozhes h Gospod! pravi on; oni so te mozno rasshalili, to je ref: ampak oni so tvoje stvari ino del tvojih rok: odpusti njim she ta pregresshik savol tvoje breskonzhne dobrote ino vsmilenja. Gospod Bog tedaj njim na profhnjo Mojsefa odpusti, ampak njim ne odpusti tud zhasne shtrafenge, katiro so mogli vsi preterpeti, kir so namerzh sa plazhilo svojga

godernanja vli mogli v' pušhavi pomreti, ino niso vidli oblublene dushela. Tud Mojsel sam je mogel zhasno shtrafan biti, kir je takrat premalo savupanja na Gospod Boga imel, kader je s' svojo palzo dvakrat na skalo vdaril; ino satorej tud on ni persthal v' oblublenu dushelo, ampak le od delezh is gore Nebo mu jo je Bog pokasal, ino tamkej je potlej mogel vmreti. Takih isgle-dov je she veliko v' S. Pismu, kar tirihi vam nozhem vezh perpovedvati, kir vupam, de jih vezhdel veste, ino taiste verjete

Al se ni treba nobenmu zhudno, al morbit, kar Bog varuj! zlo ker-vizhno viditi, de Gospod Bog tako s' nami dela de namerzh od greshnika, des' ravno mu vezhne shtrafenge odpusti, zhasne shtrafenge she

vender tirja. Tako se godi tud med nam Ljudmi. Tako je sturil Kralj David svojmu puntarskimu ino nevrednimu sinu Absalom, katir je od svojga Ozheta pobegnul ino se ni vupal vezh damu pridti. Joab sazhne per Davidu sa njega profiti, ino na eno smishleno visho tud to gnado sadobi, de mu David rezhe: Polej! sim se dal potolashiti ino sturim po tvoji besedi: pojdi tedaj ino poklizhi nasaj Absaloma: — naj gre nasaj v' svojo hisho, ino moje oblizhje naj ne vidi. Ah! kako je to, ljubi moj Kralj? kaj mu ne odpustish? Ja jest mu odpustim njegovo veliko hudobijo; ampak on more sato vender kakshno shtrafengo terpeti. On je smert saflushil; to mu odpustim, ne bo vmerl, ampak sa shtrafengo mu prepovem, pred moje ozhi pridti. Kolk - krat slishmo, de Kralji ino

Zesarji tistim gnado skashejo, katiri savol svoje hudobije po postavih smert saflushijo; des ravno pa ne vmerjejo, vender morjo druge shtrafenge prenesti, morjo shkodo poplazhati, k' so jo sturli, morjo sa sheno ino otroke skerbeti, zhe so morbit moshu shivljenje vseli, morjo vender she dal zhasa al v' jezhi ostati, al pa zlo is dushele se pobrati; ino vse to po pravizi; sakaj Kralj al Zesarjim je le gnado skasal, de sdaj niso vmorjeni, kar bi bili saflushili, pa jih ni od vsih dolshnosti odvesal. Ravno tako tud s' nami grefhniki dela pravizhen Go'pod Bog, katir nam per vrednimo prejemanju Sakramenta Pokore skus Mashnikovo Odveso vezhne shtrafenge nashih grehov milostlivo odpusti, zhasne shtrafenge nam pa she sadershi, katire mormo al na temu al na unmu sveru boshji

pravizi poplazhati; kir, kakor govori S. Ozhe Krisostom ranenimu zhloveku ni sadost, de mu mezh al nosh is njegove rane potegnemo, ampak je tud treba, sdravilo na rane postaviti.

Kir nam tedaj tud po odpushtenih vezhnih shtrafengah smerniga greha she zhasne shtrafenge ostanejo, kako samormo tud taiste tukaj na temu sveru boshji pravizi poplazhati? Nato vprashanje S. Tridentinsko Sbiralshe odgovari ino vuzhi, de je boshjiga vsmljenja tolkslna dobrotlivost ino darlivost, de ne samo skus shtrafenge, k' jih sa greh shtrafati sami dobroveljno si naloshmo, al k' jih Mashnik po svoji previdnosti ino po velikosti greha naloshi; ampak tud (kar je nar vekshi spri-zhuvanje ljubesni) skus zhasne

gajshle k' nam jih Bog poshle, ino
 k' jih mi poterpeshlivo prenesemo,
 per Bogu Ozhetu skus Kristusa Je-
 susa sadost sturiti samormo. Prava
 tedaj resnizhna grevenga ino per-
 ferzhna shalost zhes svoje grehe,
 grenke solse zhes svoje hudobno
 shivljenje, molituv, almoshna, post
 ino druge spokorne dela, voljno
 poterplenje fromashtva, pomajnk-
 ja, nesrezhe, bolesni, ino drusih
 krishov ino teshav, to so taista dobra
 pomozh, s' katiro zhasne shtrafenge
 nashih grehov na temu svetu boshji
 pravizi pfazhujemo. To premishlu-
 vanje je blo pervim Kristjanam sadost,
 kakor sprizhuje Tertulian, de so kri-
 she ino teshave mozno sheleli, ino
 shelno taiste jiskali. To jih je per-
 moralo rezhi s' S. Augushtinam:
 Gospod! tukaj me shgi, tukaj me
 sekaj, de mi le vezhno persanesesh

ino odpuſtiſh. Kaj ſo vſi krishi ino
 teſhave tege ſveta, ſo ſi oni miſlili,
 kaj ſo vſe reve ino nadloge, vſe
 kervize, nefrezhe, ſopernoſti, pre-
 gananje ino bolesni tega ſhivlenja
 v' perglihi s' ſhtrafengam naſhih gre-
 hov, katire ſe nam ſkus to kratko
 terplenje odpuſhajo, v' perglihi s' to
 prizhijozho ſladkoſtjo ino veſeljam,
 katirga nam dajo, v' perglihi s' vezh-
 nim ſvelizhanjam, katiro je nam
 oblublano, ino s' oſtrim terplenjam
 v' vizah, katirga ſe ſkus voljno po-
 terplenje ſdajnih krishov ognemo!

Nar vezh pa nam bo odpuſhe-
 nih zhaſnih ſhtrafeng naſhih preg-
 reh ſkus Svete Odpuſtke, katire
 nam naſha dobrotliva Mat S. Rim-
 ſko - Katolſhka Zerkuv deli al po-
 polnama, ino takrat ſo nam odpu-
 ſhene vſe zhaſne ſhtrafenge vſih

nafhih grehov, al pa nepopolnoma,
 ino takrat se nam le nekolik zhasnih
 shtrafeng sbrishe; ino to dobroto
 nam S. Zerkuv skashuje, ne sato,
 debse nafhi mehkti perlivala, al
 deb naf od lastne pokore ino sadoft-
 sturjenja odvesala, od kar bomo she
 per ti perloshnosti vezh govorli, am-
 pak ona to dobroto sturi, de slabosti
 svojih otrok k" pomozhi pride, de
 njim poslajsha njih terplenje, de
 njim perpomore, Gospodov jarm
 loshej s' veseljam nositi, ino poprej
 v' nebeshku veselje pridti, kir, def"
 ravno bi sa svoje pregrehe boshji
 pravizi radi sadoft sturli, pa dostkrat
 nimajo sadoft zhasa, al pa sadoft
 mozhi.

Kakor sim she rekal, de vupam,
 de ste od Svetih Odpustkov sploh
 dobro podvuzheni, ino de katolikü

navk od taistih terdno verjete; pa nam vonder eno samo stvar hozhem she en mal bol rasloshiti: odkod namerz S. Zerkuv to premoshenje jemle, de more sa nafhe grehe dolg zhasnih shtrafeng boshji pravizi plazhati? To ona jemle is svojga duhovniga shaza. Ino kaj je duhovni shaz S. Zerkve? Ta je sdrushenje breskonzhniga saflushenja ino terplenja Jesufa Kristusa, ino neisrezhenno velikiga saflushenja njegove presvete Matere Marije Prezhiste Divize, ino tud obilno sadosh-shurjenje tolk nedolshnih Dush, Svetnikov ino Svetniz boshjih, katiri so vezh sturli, kakor bi bli, na tanko obsojeno, dolshni sa samo svojo Dusho svelizhati, ino to je taist duhovni shaz gnad ino saflushenja, is katirga S. Mat katolshka Zerkuv Svete Odpustke jemle, katir, des' ravno ga s'rokami

ne mormo prijeti al s' ozhmi viditi,
je vender gvišhno per S. Zerkvi,
kakor skus luzh S. Vere dobro spos-
namo, ino kakor je bil smiram ka-
tolshki navk.

De je saflushenje Jesusa Kristusa
breskonzhno, ino de on, kakor Sin
boshji, ino Svetnik Svetnikov, ka-
tir greha nikol ni sturil ino tud ni
mogel sturiti, tedaj ni savol sebe
peršhal na ta svet, terpel ino vmerl,
ampak sa nafhe grehe; ino de bi
bil on kakor Bog skus nar majnshi
terplenje mogel zel zhloveshki rod
odreshiti ino svelizhati, ino de se to
njegovo breskonzhno saflushenje naj-
de v' duhovnimo shazu S. Katolshke
Zerkve, katiro se do konza sveta
ne bo smajnshalo: te ino take rezni-
ze, pravim jest, nobeden katolshki
Krist-

Kristjan ne more ino nesme tajiti, al nad njim zviplati. Ampak she fe med katolskim Kristjani snajdejo, katiri s' glavami strefajo ino se posmehujejo, kader shliffhijo, de je v' Zerkovnimu shazu spravleno tud saflushenje Marije Prezhiste Divize ino drusih Svetnikov ino Svetniz boshjih. Sakaj oni mislijo, de je nepotrebno, k' breskonzhnimu saflushenju Jesusovimu she kaj drusga sraven perstavlati. Ampak S Zerkovnikol ni tega mislila, deb fe shaz S. Zerkve mogel sprasniti, keb ne blo tud saflushenja Svetnikov ino Svetniz boshjih v' njemu, ino she S. Ozbe Papesh Klemens V. to leporas - lozhi rekozh: De Kristus skus to hozhe vezh zhast sturiti svojim Svetnikam, kir perpusti, de se njih saflushenje s' svojim sdrushi, ino tako

nam bol ozhitno svoje vsmilenje ino pravizo pokashe: kir def' ravno bres gnade boshje niso mogli nizeh dobriga sturiti, jem pravizhen Bog vender vse to na tanko plazhuje, kar so skus njegovo pomozh sturli. Pa mislijo, de nobeden Svernik ni vezh sturil, kakor je bil sa svoje svelizhanje sturiti dolshan, ino smiram tiste besede S. Evangelia ozhitajo, k' jih je rekal Jesus svojim Jogram: Tako tud vi, kader bote vse sturli, kar vam je sapovedano, rezite: nepridni hlapzi smo, kar smo bli dolshni sturiti smo sturli. Pa kdo pervizh v' tih besedah ne vidi, de Kristus le govori od sapovdi; kdor tedaj vezh sturi, kakor je sapovedano, kdor tud po evangelskih svetih shivi, al ne bo imel vezh saflushenja, kakor pa taist, katir le tiste boshje sapovdi spolnuje, bres katirih nobe-

den svelizhan ne more biti? drugezh
 bomo mogli rezhi, de ni nobenga
 slozhka med evangelskim sveti ino
 boshjem sapovdi, ino de kdor po
 evangelskih svetih shivi, je bil dol-
 shan, na taiste se savesati, kar bi
 bla ena velika ino perprosta smota
 zhes navk S Evangelja ino S. Zerkve.
 Potlej se more v' tih besedah S. Lu-
 kesha samerkati, kar je she S. Ozhe
 Krisostom vidil, de Kristus ne pravi:
 vi ste nepridoi hlapzi, ampak de mi
 sami per sebi to mormo rezhi ino
 misliti, def' ravno bi si bli morbit
 she dost lepih zhednosti ino dobrih
 del perdobli, sa - to, de se ne prev-
 samemo sami nad-sabo, ampak de
 v' ponishnosti do konza ostanemo,
 kir Bog le ponishnim daje svojo S.
 gnado; ino tako, kader mislimo de
 she nizh dobriga nismo sturli, v' dob-

rim smiram rastemo, ino Bogu vredno zhaft dajemo, kir sposnamo, de vse dobro le od njega pride, Kristuf tukaj tud ne pravi, govori na dalej S Krisostom, kako bo Gospod Bog te svoje plazhval, ampak jih le hozhe ponishnost vuzhiti. Saka kdo bo tako hudoben al perprost, de bo mislil, de Marija Prezhista Diviza, katira od perviga svojga spozhetja noter do svojga v' Nobe - vsetja nikol ni bla pod oblastjo hudizha, katira nikol nar majnfhiga greha ni sturila, katira je v' gnadi boshji ino saflushenju smiram rastla, ino vender tolk shalosti ino teshav preterpela; de S. Janes Kerstnik, katir je bil she v' maternimu telesu posvetzhen, ino kakor je fkor gvishno, nikol ni greshil, ino vender tako ojstro pokoro v' pufhavi delal, vina, ino vse kar more vpijaniti, zel zhas svoj-

ga shivlenja ni pil, ino s' takim aj-
 fram pokoro ino Kristusov prihod
 pridgval; de Apostelni, Materniki,
 Sposnuvavzi, Divize, Menihi ino
 Pufhavniki; kdo, pravim jest, se
 bo vupal misliti al rezhi, de vsi ti
 ino taki Svetniki boshji so bli dolshni
 tako ojstro pokoro delati, ino tolk
 terpeti, le samo ino edino sato, de
 so svoje lastne Dushe svelizhali? De
 niso nizeh vezh sturli, kar bi moglo
 drugim vernim k' pridu oberneno
 biti? Al Kristjani! zhe bomo Svetni-
 ke tako ojstro sodili, ino Nebesa njem
 tako drage delali, kaj bo pa sa nas,
 ki nimamo senze od njih, ki se she
 samo per branju al perpovedvanju
 njih ojstre pokore, al britkiga ter-
 pljenja od grose na vsih vudih strefe-
 mo, ki le bozhmo vse lohkote, frezho,
 veselje ino lushhte tega sveta obilno

vshivati? Al bodo sa nas Nebesa bol po zeni, kakor so ble sa njih? Pa Bog varuj to misliti! Gospod Bog ne gleda ne oblizhje ljudi, ino tega S. Zerkuv nikol ni vuzhila: to je le navk nekterih posebnih glava.

Ino sadnizh naj bi takshni moshje en mal bol premislili besede S. Apostolske Vere, katiro vender vsak dan molijo, ino v' taisti pravijo: Jest virjem Gmajno Svetnikov, katira je trojna, kakor tud Kristusova Zerkuv, katira je po besedah S. Pisma duhovni shivot Kristula, ino Kristus je glava. Tako mozhno je tedaj S. Zerkuv sklenena med - sabo ino s' Kristusam, kakor vudje nasliga shivota med - sabo ino s' svojo glavo. Kar en vud dobriga prejme al sturi, tud vsm drugim k' pridu pride. Zhe tedaj Kristjani, dokler

ſhe v' tem pregreſhnimu meſu ſhive,
 vender ſamorjo kaj dobra ſturiti,
 kar tud drugim Kriſtjanam more k'
 pridu oberneno biti, ino jim tud reſ
 pomaga, al pa vbogim Duſham,
 katire v' vizah zbaſne ſhtrafenge ſvo-
 jih grehov terpe; kdo ſe bo vupal
 vuzhiti, de ſaſluſhenje tiſtih vudov
 S. Zerkve, k' ſo ſhe vſe ſovraſhnike
 premagali ino ſe ſdaj s' Bogam veſe-
 le, ino ſa naſ, k' ſe ſhe vojskujemo,
 ſmiram proſijo, ne bo mogla nam
 al Duſham v' vizah k' pridu oberneno
 biti? To naſ vuzhi S. Apoſtolska ve-
 ra, to naſ vuzhi S. Zerkuv: ino kdor
 Zerkve ne bo poſhluſhal, naj ti bo
 kakor ajd ino ozhitni greſhnik:

Is tega duhovniga ſhaza tedaj,
 namerzh is breskonzhniga ſaſluſhenja
 Jeſuſa Kriſtuſa, is ſaſluſhenja Marije

Prezhiste Divize ino drusih Svetnikov ino Svetniz boshjih S. Mat Katolshka Zerkuv S Odpuške deli, majnsi vsak gnadliv Shkof, popolnoma Odpuške pa le S. Ozhe Rimski Papes, kakor Kristusov namestnik na semlji, Pastir vsih vernih ino nastopnik S. Petra, katir mu je dal Kristus kluzhe nebeskiga kraljestva, ino vikshi oblast zhes zelo svojo Zerkuv na semlji.

Med vsmi popolnoma Odpuški pa ga ni vezhiga, bol imenitniga ino sa vse verne bol veseliga, kakor je Odpušik Svetiga - Leta al Jubileum, katir ima dost posebniga, kar se per drusih popolnoma Odpuških ne najde. Ta Odpušik Svetiga - Leta se dan donashni deli le vsake 25 let; drugi popolnoma Odpuški se pa vsako leto tud vezhkrat morjo sadobiti. Ta se v' Rimu sazhne s' posebnim Zere-

moniam ino veliko andohtjo, ino tud per nas se posebno prasnuje; se osnanuje skus lepe pridege ino brumne andohti; se dershe prozesje, ino tako se Kristjani eden drusga k' pokori ino strahu boshjimu nagibajo; kar vse se per drusih popolnoma Odpustkih ne vidi. Dokler terpe Odpustki Svetiga - Leta, imajo vsi Spovedniki, katiri so le szer od svojih Shkofov sa spoved poterjeni, veliko vezh oblast kakor ob drustih zbasih, ino samorjo vredno odvesati greshnike tud od taistih velikih grehov, katiri so szer gnadlivimu Shkofu, al zlo S. Ozhetu Rimskimu Papeshu sadershani, ino tud drugo dubovno oblast nuzati, k' so jo szer le Shkofje ino Papesh imeli; le nekte re pregrehe so tud sdaj perdershane, katire pa tud hvala Bogu! se tako pogosto med

nami ne gode. Sadna posebna lest-
 nost Svetiga - Leta je ta, de se deli
 zelimu kerfhanstvu na enkrat. O kaj
 je tud to sa en trosht ino veselje sa
 naf! sakaj Kristuf sam naf sagvisha
 rekozh: zhe bota dva is-med vas na
 semlji se sastopila ino sdrushla, sa
 kakerfhno kol rezh bota profila, je-
 ma bo dana od mojga Ozhera, ka-
 tir je v' Nebesih. O kaj sa en obil-
 ni shegen gnad boshjih se imamo
 po pravizi troshtati to Sveto - Leta,
 kader tolk taushent ino milionov Krist-
 janov vsi sdrusheni nebeshkiga Ozheta
 na pomozh klizhejo zhashte ino molijo.

Skus Odpustik Svetiga - Leta tedaj
 nam bodo vse zhasne shtrafenge na-
 shih grehov odpushene; ino keb
 kdo koj po vrednimu sadoblenju tega
 Odpustka vmerl, keb ravno bil szer
 veliko let mogel v' vizah terpeti, ne

bo peršhal v' taiste, ampak bo šhal na ravnost v' nebesško veselje. Ja keb kdo bil boshji pravizi tolk zhasnih šhtrafeng dolshan, kakor je peška ino kapelz vode v' morju, vender zhe se bo Odpuštkov Svetiga - Leta deleshniga sturil, bo zhist postal, kakor je bil po S. Kerstu. O pravizi je to sa naš prijeten zhas ino dnovi svelizhanja! Pa kako samormo tih velikih Odpuštkov deleshni postati?

II.

Mislete - si Ljubi Poslušhavzi! ko bi kaki kralj svoj Kraljevi šhaz odperl, ino vse - okol na snanje pustil dati, ne samo po svojmu šhirokmu, ampak she tud po drugih Kraljevstvih, de kdor - kol hozhe k' njemu pridti, bo tolk dnarjov is njegoviga Kraljeviga šhaza prejel, karkol mu

jih je treba, sa poplazhati svoje dolge, k' jih je morbit po nesrezhi al po nemarnosti ino sapravlivoosti sturil. Ino sraven bi ta Kralj dal perstaviti, de nizh na to ne porajta, kolk je komu potreba, naj bo pet deset, al sto, al taushent, al deset al morbit zlo sto taushent zekinov, vse mu hozhe dati, s' tim samim perstavkam, de bo vsak, kader k' njemu pride, svoj dolg ponishno sposnal, sa odpuhanje prasil inu terdno oblubil, sa - naprej bol shparati, ino de bo potlej eno majhno shtrafengo mogel prenesti; postavim en dan sepostiti, al pa 24 uri v' jezhi sapert biti. — De bi, pravim jest, kaki Kralj eno tako gnado pustil osnaniti, o Kaj, bi blo sagvilhno po vsih dushelah sa eno veliko veselje sa vse taiste, katiri so drugim sadolsheni! — Eua fama shalost bi bla sraven. — Ta

Kraljevi shaz, jest mislim, bi se v' kratkim sprasnel. naj bi blo she tolk. Miljonov v' njemu — Sakaj gotovo bi sadolsheni ljudje od vsih krajov v' shopih k' njemu tekli, ne samo is blishnih, ampak tud is dalnih deshelá, ne samo is nashiga Zesarstva, ampak tud is Bajerskiga, Franzoskiga inu Nemshkiga Kraljestva ino morbit she od dalj. Jest mislim, de bi se ljudje zlo nizh ne strafhili tiste majhne shtrafenge, k' bi jih tamkaj zhakala; oni bi ne gledali na vreme, naj bo veter al desh, al tozha al sneg, al vrozhe al mras, al suho al mokro, naj bo po simi al po leto, spomlad al v' jesen; nobeden bi na vse to nizh ne gledal, ampak vsak bi pustil vse, svoje dela ino opravila, bi se berfh na pot napravil ino bi si mislil: sdaj imam nar lepsi perloshnost, s' majhnim trudam svoje

dolge poplazhati, katiri so me she dolgo zhasa toko mozhno fkerbeli, de dostkrat savol njih nifim mogel ne piti ne jesti, ne spati ne delati. — Kristjani! vsemite si dobro k'ferzu to gmajn pergliho ino mislite, al bi se ne godilo tako, keb se ref enkrat taka vesela novina osnanila. —

Ampak veselite se kerfhanfke dušhe! kar sim sdaj v'perglehi od zhasnih dolgov govoril ino kar se nikol ni sgodlo, def ravno bi se moglo sgoditi, se je ref sgodlo na duhovno visho, sa poplazhati nafhe duhovne dolge, k'smo jih boshji pravizi dolshni, tiste dolge, od katirih molmo usak dan: Ozhe! — odpusti nam nafhe dolge. — S. Ozhe nafh sdajni Papefh Leo XII, koker nar vishi Pastir S. Zerkve, so ref v'pretezhenimu letu 1824, pred

Boshizham tist dan shaz S. Rimske
 Zerkve odperli, ne shaz srebra,
 slata, ino shlahtnih kamnov, ampak
 tist nebeshki shaz breskonzhniga sa-
 shushenja Jesusa Kristusa, saflushen-
 ja njegove presvete Matere Marije
 nebeshke kralize inu drusih Svetni-
 kov ino Svetniz boshjih, koker vam
 sim ga en mal pred popisval, ta
 shaz vsih shazov, pravim jest, so
 S. Ozhe Papesh, kakor varh, ino
 vishar taistiga, do kraja odperli, ino
 so vse ljudi, k' so pod sonzam, is
 vsih krajov sveta, is zeliga kershanstva
 v' Rim povabili, (ino sato je bil zhaf
 eno zelo leto) s' tistim ljubesnivim ino
 veselja polnim besedam Preroka Isaia:
 Kateri ste shejni, pridte k' vodi, ino
 jo bote sajemali is studenzov Sveli-
 zharja: pridte k' vodi boshjiga vsmi-
 lenja, pridte v' Rim, tukaj sa val
 studenz nebeshkih gnad letaf zelo

leto obilno tezhe, pridte, operite-
 se v' rudezhim morju prezartane kervi
 Jesusa vašega Svelizharja. — Ufi,
 k' ste shejni pridte k' vodi, inu ka-
 tiri nimate srebra, pertezite, kupite
 ino jejte. Pridte, kupite bres srebra
 ino bres vsake menje vino ino mlek;
 vino, k' je podoba mozhi boshjih
 gnad, ino mleko, katiro pomeni
 trosht ino sladkost, k' jo skus taiste
 dobivamo. — Pridte vsi, ktiri ste s'
 grehi ino dolgmi obdani, shaz
 boshjiga vsmilenja, katir se do konza
 sveta ne bo sprasnil, ja she zlo nizh
 smajnschal, je sa - vas do kraja odpert.
 Zhe imate grehov vezh koker las
 na glavi, skus pravo resnizhno sgre-
 vano spoved vam bodo vsi odpufhe-
 ni; zhe vam zhasnih strafeng vezh
 zhes ostane, koker je svesd na fir-
 mamentu, skus popolnema Odpu-

stik Svetiga - Leta vam bodo vse sbrifane —

Tako so S. Ozhe Papefh Leo XII vse Kristjane sa Sveto-Leto v' Rim povabili ino to vablenje ni blo sabstojn. Tukaj se je ref tako godilo, koker sim popred v' perglihi govoril, sakaj bres konza vsmlen ino dobrotliv Gospod Bog je bil tud meni nevrednimu to veliko gnado dodelil, de sim pretezheno jesen s' lastnim ozhmi vidil, kako so Kristjani is vsih Krajov sveta s' veseljam v' Rim tekli, de bi is onga shaza S. Zerkve losh svoje duhovne dolge boshji pravizi poplazhali. — Koj k' sim perihal v' Loreto, sim she Kristjane use sorte jesikov najdil, katiri so na svojmu Rimskimu potu tud hotli Jesusa ino Marijo, v' tajifti S. hifhzi pozhastiti, v' katiri je befedo boshja meso postala. — Od tam

noter do Rima nisim na zesti drusiga vidil, koker zele prozesje Romarjov, k' so po poti al molili al S. pesme prepevali. — V' Rimu ni sa srezhi, kaj je blo sa eno veselje, viditi vsak dan vezh taushent Kristjiano v fih jesikov, pa vender vfi skup sdruseni, objiskvati, s' takim ajfram ino s' pokornim solum te shtir sa Odpuftke Svetiga - Leta odlozhene Zerkve, namerzh Apostolskiga firshita S. Petra, S. Janesa v' Laterani, S. Marije Sneshnize ino namest S. Paula, k' je bla takrat she pogorena, S. Marije zhes - Tiber. — O Kristjani! ni blo mogozhe lolse sadershati, zhe sim pogledal te Dushe al v' zerkvah moliti, al pa po lepih rimskih gasah zhasht boshjo ino Marije Angelske kralize prepevati. — Nizh ljudem ni blo pre - teshko, nizh preseperno. Sim vidil stare ino mlade,

mozhne ino flabe, ino per usih se je njih notranje veselje na obraso bralo. — Sim govoril s' enim zhaftitlivim starzhkam, k' je imel she 75 let, ino je vender od veselja ves poskakval, def' ravno je is Bajerskiga Kraljestva is mesta Pasau zelo pot k' nogam v' Rim pershal, ino tako, koker je rekal, je shal spet nasaj, def' ravno se je takrat tukaj na nemshke kraje nar vezhi sima sazhenala. — Usak, de je le enkrat v' zerkuv S. Petra pershal, je od prevelikiga veselja naglo posabil na ves trud, lakoto, shejo, veter, desh, vrozhino, mras ino vse druge teshave, katire je na svojmu dolgmu rimskimu popotvanju tu al tam preterpel. —

Al poglejte! kako mozhno nas po isgledu svojga boshjiga Mojstra Jesusa ljubi nasha Mat S. Rimska

Zerkuv! bolj nas ljubi, koker tud nar boljshi mat svojga ediniga sinu ljubiti samore. — Deb bil ta duhovni neprezeneni shaz le sa tiste odpert, katiri so sami v Rim pershli, bi blo shalostno; kolk sromakov, bi si ne bli mogli pomagati. Des' ravno je blo pretezheno leto velik sto teushent ljudi sa Sveto-Leto v' Rim pershlo, pa kaj je to v' perglihi, s' tolk Millionim Kristjanov, kateri po zelmu shirokmu svetu ras-treseni shive! Rim je she samo od Gorize, kar sim sam poskusil, pet sto lashkih, al sto nemshkih mil delezh. Nemogozhe je tedej sa vse Kristjane, de bi slehern v' pershoni po Odpustke Svetiga-Leta mogel v' Rim jeti. Koko bi she tukaj od nas mogli jiti otrozi, stari, bolejni, slabi, gospodarji, gospodine; posebno drugi spolj inu tolk tazih? Sa-njih bi tedej ne blo

Svetiga - Leta? Satorej so našh do-
 brotliv S. Ozhé Papesh Leo XII rav-
 no ta breskonzhen fhaz S. Zerkve,
 kakor hitro je blo Sveto - Leto v'
 Rimu dekonzhano, fhe sa eno leto sa
 zelo kerfhanstvo odperto pustli,
 ino milostlivo dovolili, de v' fleher-
 ni Shkofiji vernih Kristjanou zeliga
 sveta, katiri - kol se v' gnadi ino po-
 korfhni Apostolskiga Stola snajdejo,
 ima Sveto - Lejto skus fhest mešov
 prasnovano biti; kateriga sazhetik
 imajo gnadliv Shkof po svoji volji
 ino previdnosti napovedati ino de
 fleherni Kristjan obojga spola (tud
 tisti kateri so she morbit pretezheno
 leto v' Rimu te velike Odpuške sa-
 dobli) more doma v' svoji fari ravno
 tajistih neprezenenih Odpuškov Sve-
 tiga - Leta enkrat deleshen postati,
 kakor de bi bil rimske zerkve v'
 pershoni objiskal. — Sraven tud S.

Ozhe Papesh pishejo tajiste dolshnosti, bres dopolnenja katirih nobeden te velike gnade ne more sadobiti, ino katire vam s'he jest tukaj na kratkim hozhem reslagati; namerzh: —

Pervizh more vsak Kristjan doma v' svojmu mestu, al v' svoji fari shtir, al morbit tud le tri al dve zerkve objiskati, kakor bo od Gnadliviga Shkofa al od zhaftitiga Gospoda Fajmashtira narejeno ino sapovedano; ino to skus petnajst dni al sapored al po prenehama; kdor ne bo savol gvishniga urshaha ino saderhka ven vset, more vsak dan enkrat al od jutra do jutra, al od vezherniz do drusga vezhera vse k' sadoblenju Odpustka Sveriga - Lejta odlozhene zerkve objiskati ino tamkej v' duhu pokore andohtlivo moliti, ne famo s' shnabli ampak tolk vezh s' serzama,

na katirga Gospod Bog nar bolj gleda. Ni ravno naprejpisano, kolk zhasa ino kaj se per vsaki zerkvi more moliti, vender molitva ne sme biti tako kratka, de bi premal ajfra sa zhasť boshjo kasala. — Navada je vender, de se moli al Svet Roshenkranz al Litanije od Matere Boshje, al vsih Svernikov, al kakshna druga lepa molituv. Per vsaki zerkvi se pa saj more moliti pet Ozhe - nashov ino pet Zheskena - si - Marij na maningo S. Zerkve, en Ozhe - nash ino Zheskena - si - Maria sa S. Ozheta Papesha, ino eno Apostolsko vero na zhasť vsih SS. Apostelnov, posebno pa SS. Petra ino Paula, fkus katere dva imo mi tukaj v' Europi nar vezh sveto edino - svelizhajozho Vero od Gospod Boga prejeli. Maninga S. Zerkve pa, kader molmo sa SS. Odpuŝtke je ta, de bi se S. Zerkuv

ino katolshka vera smiram bol povikshala ino po zelmo sveto rasshirila, deb tud tisti, katiri she sdaj v' tem-nizi ino senzi smerti sede, bli ras-svetleni ino k' sposnanju resnize per-shli, deb se smote ino krive vere pomajns hale ino saterle, deb tud krivoverzi v' narozhje S. Matere Ka-tolshke Zerkve, od katire so prev-setno sbejshali, kakor sgublen sin od svojga dobriga Ozhera, spreoberneni spet nasaj pertekli, ino deb dobrot-liv Gospod Bog dal pravi mir, edi-noft ino lepo sloshnost med vsmi ker-shanskmi poglavari, Kralji ino Ze-sarji, deb mi vsi v' lepno miru mogli losh Bogu slushiti ino sa svoje sve-lizhanje skerbeti. Sa val pa Kristjane Videmške Shkofije so Gnadliv Gos-pod Shkof tako naredli ino sapove-dali, de, kdor se bo per tih treh
pro-

prozeſjah andohtlivo ſnajdlil, k' ſe bodo v' vſakmu meſtu ino vſaki fari ſa Sveto-
 Lejto obhajale, mu ne bo treba, te
 ſhtir k' ſadoblenju Odpuſtkov Sveti-
 ga-Leta odložene Zerkve (katire
 ſo v' vaſhi Shen-Peterſki fari ta
 farna zerkuv S. Petra, ino druge tri
 bliſhne podrushnize, namerzh Marije
 Prezhiſte Divize; S. Jacoba Apoſtel-
 na ino S. Kvirina Shkofa ino Mater-
 nika) po ſamim objiſkvati. — Le
 kdor ſavol kakerſhniga ſadershka kol
 k' tim trem prozeſjam ne bo mogel
 pridti, ta je dolshan, vſe ſhtir zer-
 kve petnajſt - krat ſam objiſkati, ka-
 kor ſim ſgorej rekal.

Ino potlej je potrebna ena pra-
 va, reſnizhna ſgrevana ſpoved vſih
 ſvojih grehov ino vredno prejemanje
 Preſvetiga Altarſkiga Sakramenta al

S. Obhajilo, ino ni sadoft famo na duhovno visho se obhajati, al pa po nevrednim ta S. Angelfki Kruh prejeti; ino tud taift, katir bi se morbit s' pomozhjo gnade boshje sa - sdaj le majhnih grehov kriviga zhutil, je vender dolshan se spovedati ino Sakrament S. Pokore prejeti, zhe hozhe Odpuftke Svetga - Leta sado-biti. — Def ravno pa ni kratkenma-lo potreba, deb zhlovek koj per per-vimu objifkvanju Zerkva, k' fo sa odpuftke Svetiga - Leta odlozhene, mogel bres vsakiga greha ino v' ftanu gnade boshje biti, je vender nar bolj, popred eno refnizhno spo-ved opraviti, al zhe savol drenja ljudi ino pomajnkanja Spovednikov to ni mogozhe, faj perferzhno gre-vengo zhes fvoje grehe obuditi, ref-nizhno fi naprej vseti, greha nig-dar vezh fraj voljno fturiti ino pred

k' bo mogozhe, se spovedati; sakaj bres prave resnizhne pokore posebno ni Svetga - Leta sa - nas Ino kdor bo sposnal, de se nekdej v' svojm shivlenju ni dobro spovedval, de je is prasniga strahu al framote nektere grehe samolzhal, de ni imel nobene prave grevinge, ne resnizhni - ga pobolshanja, de pregreshne navade ino perloshnosti ni sapustil, al de bo na kakerfhne kol visho nad svojim poprejshnim spovdim zvizlal, je dolshan eno General - al dolgo spovd sturiti od tistga zhafa, od katirga se boji, de so ble flabe ino morbit nevredne ino roparske njegove spovdi ino obhajila. — Ino kdor bi se koj od sazhetka andohti Svetiga - Leta spovedal, pa bi bil potlej tako nesrezhen, de bi spet v' kak smertni greh padel, preden tajisto

dokonzha, se je dolshan s'he enkrat spovedati, de bo saj to sadnje k' sadoblenju Odpustkov Svetiga - Leta nalosheno dobro delo al objiskvanje zerkva v' gnad boshji sturil ino tako Svetih Odpustkov deleshen postal. —

Sadnizh def ravno almoshna ino post v' Papeshovmu pismu k' sadoblenju Odpustkov Svetiga - Leta ni tako ojstro sapovedan; vender vaf morem opominjati, de se morje tud sa te dobre dela ob zhasu Svetga-Leta posebno pomujati. — Sakaj v' S. Pismu ino v' pravimu duhu pokore, bres katirga nobeden ne bo Svetga-Leta deleshen, so te tri dobre dela smiram skupsklenene. Dobra je molituv s' almoshno ino s' postam, govori S. Pismo. — Ino al ni prav, de mormo v' tim zhasu gmajn pokore nashe pregres' hno meso, katiro nam je

blo tolk - krat perloshnost ino urshah ;
 nashga dobrotliviga Stuarnika možno
 shaliti, sdaj skus post ino perterganje
 strafujemo ino krotmo? Al ni potreb-
 no, de more tud nash shvot s' nam
 terpeti, zhe se hozhe enkrat s' nam
 per Bogu veseliti? — Kaj je bolj
 potrebno, kakor sdaj tajisto golfivo
 blago fromakam k' pomozhi ino
 Bogu k' zhasi, po svoji mozhi ober-
 niti, katiro smo morbit po kervizi
 skup - spravli, al katiro naf je tolk-
 krat na greh vleklo, ino sapelalo?
 Sdaj je nar bolj zhas almoshno dajati,
 katira po sprizhvanju S Pisma sakri-
 va mnoshino nashih grehov ino nam
 da milost najdti pred boshjim oblizh-
 jam, katir bo na dan gmajn sodbe
 dela milosti nar bolj od naf terjal; ino
 frezhni ino svelizhani mi, zhe jih
 bomo v' shivlenju radi skasvali, sakaj

po Kristusovi oblubi bomo sagvislno
tud mi takrat od Boga milost dosegli
ino v' njegovo vezhno veselje pokli-
zani. —

Sazhnite tedaj, Dufhe Kerfhan-
fke! sazhnite to Sveto - Leto s' ajfram
ino veseljam, v' pravimu duhu po-
kore! Objiskujte te sa to andoht
odlozhene zerkve s' pravo brumnost-
jo. Molate tam vezh s' ferzam, ka-
kor s' jesikam ne famo sami sa - fe
ino sa odpuhanje svojih grehov,
ampak sa vashe brate zeliga fhiro-
kiga Sveta, profite sa pravo spre-
bernenje, pobolshanje ino pokoro
vsih gresnikov, posebno pa tajistih,
ktiri so v' svojih pregrehah vsi sako-
pani ino sarafheni na svojga dobrot-
liviga Stvarnika ino na svojo vbogo
Dufho she fkor popolnema posabili,
ino v' nar gerskih pregrehah do gerla

pogresdneni kakor nevmna shivina kej v' en dan naprej shive, ino vsi oslepleni peklenškemu bresnu naravnost na sprout težhejo. Profite posebno sa spreobernenje takih terdovratnih gresnikov, deb tud oni sazheli Bogu vredno zhašt dajati, deb tako to Sveto-Leto, naf vse, kar S. Zerkuv sheli, svete šturlo, Molite sa nafhiga gmajn pastirja ino Kristusoviga namestnika na semlji S. Ozheta Papešha Leona XII molite sa vse Shkofe ino posebno sa vafhiga gnadliviga Shkofa Emmanuela, ino sa vse druge duhovne gosposke ino pastirje, de bi naf oni na pot vezhniga svelizhanja prav vishali, de bi nam s' svojim djanjam ino besedam kakor lepo sonze naprej svetili, de bi naf varvali napzhnih navukov ino posebno sterpenih, pohujshljivih, peklen-

skih bukav, k' se jih je she tolk med Kristjani safejalo — Molite sa vse kralje ino posvetne poglavarje, posebno pa sa nashiga preljubesniviga svetliga Zesarja Franzhishka, ino sa vfo njegovo zesarfko hifho ino drushino, de bi mi pod njegovo ljubesnivo oblastjo tako mirno ino brumno shiveli, deb se enkrat sh' njim vfi skup mogli per Bogu veseeliti. — Nikar tud ne posabite moliti sa tiste vboge Dufhe nashih mertvih bratov, katire tam v' vizah zhasne strafenge svojih grehov boshji pravizi plazhujejo ino si same ne morjo nizh pomagati. Molite sa-nje ino ofrajte tud svete Odpuftke, kakor eno proshnjo sa-nje; kader pridejo morbit kmal pred oblizhje boshje vam bojo taushenkrat to vasho dob-rato povernile. — Pomujejte-se saj sdaj, k' je tako prijeten zhas, ino

dnovi svelizhanja, pravo refnizhno pokoro delati fkus molituv, almoshno, poft ino druge dobre dela. Sturte faj sdaj svojim pregreham konz, perpravljajte se koj od dons sa eno refnizhno spoved nepersanefte-fi nizh fprafhujte-fi tako ojstro svojo vest, kakor deb dons imeli vmreti, ino pred boshjo sodbo pridti, kir ne bomo mogli nizh fkriti al satajiti — Padite vfi sgrevani ino s' folsam prave pokore vfi objokani na kolena pred svojga krishaniga Svelizharja, ino rezite s' manovred: Ljubi moj Jesus! Sposnamo, fturli smo grehov bres ftivila, ampak terdno savupamo, de nam bodo savol tvojga breskonzhniga saflushenja fkus pravo spoved vfi odpufheni ino fkus Odpuftke Svetiga - Leta tud zhasne ftrafenge taiftih Ino mi ti od dons

resnizhno oblubmo, raj vmreti. ka-
 kor s' enim samim greham Te vezh
 frajvoljno ras-shaliti. — Prosi tud
 Maria sa nas, ti perbeshalshhe gresh-
 nikov! Ti pomozh vsih kershenkov!
 Milost tedaj O JESUS! milost o Ma-
 ria! Amen.

Druga Pridga

sa Sveto-Leto.

1.) Spresbernenje ino pokora nam je smiram potrebna: pa 2) posebno sdaj v' Svetmu - Letu.

Zhe ne bote pokore delati, bote vfi ravno tako pogubleni. Luk. 13. 3.

JESUS Svelizhar sveta je per nek-ihni perloshnosti dopustil, de so mu nekteri Judje, k' so bli is Galileje perfhli, eno rezh perpovedvali, katiro je on koker Bog bolj vedil, kaker oni, kako je namerzh Pilatush nekteri Galilejze pustil pomoriti, Je-

suf jim je to pergodbo sato pustil si
 perpovedati, de je tako lepshi per-
 loshnost imel, eno resnizo jim ras-
 loshiti, katiro so oni napzhno sa-
 stopili, ino katira jim je bla vender
 tako mozhno potrebna. Sakaj oni
 so, kakor je vezh-del navada per
 ljudeh, vezh na druge, kakor sami
 na se gledali, so namesto sebe le dru-
 ge ljudi sodili, sebe sa dobre ino
 druge sa krivizhne delaii, ino misli-
 li, de, zhe vezhi zhasne nesrezhe
 kakga zhloveka sadenejo; vezhi
 greslnik more taist biti; kar des'
 ravno vzhas pravizhen Gospod Bog
 tako visha, vender na temu svetu,
 ni vsigdar tako. ampak le po smerti
 bo to na tanko dopolнено, kir bo
 vsak ino sleherni per sodbi boshji
 tolk dobriga al hudiga sa vezhnost
 prejel, kar si je v' svojmu shivlenju
 skus dobre al hude dela saflushil. —

Na temu svetu ljudi po svunani ino zhasni srezhi ino nesrezhi soditi ino misliti, de so tud pred Bogam dobri ino pravizhni, zhe so tukaj srezhni, ino hudobni ino veliki gresniki, zhe njim Gospod Bog zhasne nesrezhe, pomajnkaje, bolesni ino druge krishe ino teshave obilno poshila, to misliti, pravim jest, je velika smota ino kerviza, katira je bla pa med Judim vender mozhno v' navadi, ino she tud med Kristjanam se dostkrat najde. — V' S. Pismu imamo dost isgledov, is katirih vidmo, de pravizhen Gospod Bog dostkrat dobre ino nedolshne Dufhe na temu svetu pusti veliko terpeti, ino hudobne ino kervizhne pa s' obilno zhasno srezho poshegnuje. — Veliko je terpel zel zhas svojga shivlenja krotak Moyses, poterpeshliv Job, spokoren kralj David, pravizhen

Tobias, fromashki Lasar, nedolshen
 Jesus, njegova presveta Mat Maria,
 njegov rednik pravizhen S. Joshef,
 Sveti Apostelni, stanovitni Marter-
 niki, ino vsi drugi Jesusovi nasledni-
 ki, so sa svojo vezhno krono veliko
 na temu svetu preterpeli. — Vso
 zhasno srezho je pa ushival terdov-
 raten Farao, hudoben Ahab, ne-
 zhišta Jesabel, potuhnen Herodesh,
 evangelski bogatinz ino vsi drugi,
 katirim je Gospod Bog v' svoji pra-
 vizhni jesi le zhasno srezho perpu-
 stil, kir vezhne so se she nevredne
 sturli.

Pa vender, kakor nekdej med
 Judmi, tako she tud dan donashni
 med Kristjanam nekteri te resnize ne-
 morjo sapopasti, ino dobro sastopiti,
 kako je mogozhe, de pravizhni Gos-
 pod Bog na temu svetu pravizhne

pusti terpeti, grešnike pa vse-for-
 te veselje ushivati, ino dostkrat
 flishmo tud kakšniga Kristjana po-
 jamrati rekozh: Jest ne vem, kako
 je to, se vender trudim ino silim,
 kar morem, tako shiveti, kakor naš
 Bog ino S. Zerkuv vuzhi, ino ven-
 der mi gre vse po nesrezhi; ta al
 uni pa, k' se malo al nizh ne pezha
 sa flushbo boshjo, ino sa keršhansko
 shivljenje, ima vse po volji, je v'
 zhafti, je sdrav, frezhen ino bogat.
 ~ Ampak Kristjani! skus luzh S. Ka-
 tolsheke vere se ta reslozhik zhisto
 lohka sposna ino sapopade: ravno
 sato, kir je Gospod Bog breskonzhno
 pravizhen, ino svet, se tukaj pod
 sonzam tako godi. Sakaj ni tako
 dobriga, brumniga, svetiga ino pra-
 vizhniga zhloveka na zelmu shirok-
 mu svetu, katir bi ne bil nigdar v'
 svojm shivljenju kaj slabiga ino pre-

greslniga sturil, ino Gospod Bog, kakor bres konza pravizhen ino svet more vsako tud nar majnsihi pregreho sovrashiti ino strafvati, satorej strafuje takiga szer brumniga svojga flushabnika, s' zhasnim strafengam tukaj na svetu ino mu daje perloshnost, vezli zhasit ino krono v' Nebesih si sashlushiti, katira mu je savol bogabojezhiga shivlenja she name- nena. Ino kir pa tud ni tako hudobniga ino sgubleniga zhloveka pod sonzam, katir bi vender sdaj al potlej kaj dobriga v' svojmu shivlenju ne sturil, ino satorej ravno taist breskonzhno pravizhen ino svet Gospod Bog, katir sleherno tud nar majnsihi dobro more ljubiti ino plazhuvati, povrazha s' zhasno srezho to majbno dobro taistim, katiri savol svoje prevelike hudobi je se v' Nebesih ne bodo nigdar veselili,

Kakor je Jezus per ti perloshnosti Judam njih smoto hotel odvseti, tako se bom tud jest donf potrudil, s' pomozhjo boshjo Kristjanam to veliko resnizo skasati, de je treba vse druge misli ino sodbe is glave spustiti, ino le sami na-se ino na svoje grehe gledati, de smo vsi gresniki, ino de je pokora vsm, katiri so gnado ino nedolshnost S. Kersta sgubli, k' svelizhanju potrebna. — Kristus je hotel vuzhiti, de mormo strafenge drusih ljudi sebi k' pridu oberiniti, vu-se jiti, ino pravo pokoro delati. Zhe ne bote pokore delali, bote vsi ravno tako pogubleni. — De jim je Kristus svoj navuk she bel vterdil ino deb si ga posebno Judje, k' so v' Jerusalemu prebivali, she bolj k' serzu vseli, ino na se obernili, jim pove she eno drugo shalostno pergodbo, kako je bil na-

merzh turn per Silöe v' Jerusalemu
 fkus boshje vishanje (sakaj bres ve-
 desha ino vishanja Ozheta nebeshki-
 ga se nizh na svetu ne sgodi, ino
 tud en las is nafhe glave bres nje-
 gove presvete volje na semljo ne pa-
 de) poderl, ino osemnajst ljudi po-
 sul ino konzhal; ino jih vprasha:
 Kaj menite, de so bli ti is-med
 vsih, k' so v' Jerusalemu prebivali,
 narvezh krivi ino dolshni? Jest vam
 pravim, de ne: ampak zhe ne bote
 pokore delali, bote vsi ravno tako
 pogubleni.

Ravno tako vam, Dufhe Ker-
 shanfke! tudi jest donf per ti veseli
 perloshnosti Svetiga - Leta kakor Kri-
 stusov namestnik s' Kristusovim bese-
 dam vupijem: Zhe ne bote pokore
 delali, bote vsi ravno tako pogub-
 leni! — Ne glejte na druge ljudi,

ne sodite njih, ampak sami sebe; ne jifhite ino ne prafhajte, sakaj Dobrotliv Gospod Bog tega na svetu pufi biti frezhniga ino sdraviga, ino unga drusiga nefrezhniga, bolniga, ino s' vse forte krishim obilno oblosheniga. Dokler tukaj shivimo, tega ne mormo ozhitno fposnati; na dan gmajn sodbe bomo vse odkrito vidli, ino se previshali, de so vse sodbe boshje svete ino pravizhne. — Sdaj le vsak per sebi mislimo, de nam je pokora potrebna, zhe nozhmo vezhno pogubleni biti. — Ino satorej bom tud jest v' pervim o delo mojga danafhniga govorjenja s' pomozhjo Jesusa ino Marije val previshal, de nam je spreobernenje ino pokora smiram potrebna; ino v' drugmo delo bom pokasal, de nam je posebno sdaj v' Svetmu-Letu potrebna.

I.

Tako prevseten ino ofhaben
 zhlovek, brumni poslušavzi! se bo
 vender teshko na svetu snajdil, katir
 bi sam sebe sa popolnema zhistiga
 ino nedolshniga dershal ino mislil,
 de je bres vsakiga madesha, al pre-
 greshka. Sakaj ozhitno nas vuzhi
 S. Paul Apostel, de vsi smo otrozi
 jese, ino sinovi mashvanja, de vsi
 smo gresniki, ljubeshni ino perjasnosti
 boshje nevredni, ino po besedah S.
 Janesa Evangelista, kdor bi rekal,
 de ni gresnik, de nima nobenga
 greha nad sabo, bi bil lashnivz ino
 resniza bi ne bla v' njemo. — Kako
 tedaj, kir smo gresniki, vredni
 pravizhnih shtrafeng, ne samo zhas-
 nih, ampak tud vezhnih, al bomo
 sa smiram od oblizhja boshjiga od-
 lozheni? al nas drusga ne zhaka,

kakor peklenški ogenj ino vezhne martre? — Ja, Dufhe Kerfhanfke! Keb se bres-konzhino dobrotliv Gofpod Bog ne bil zhes-naf vsmilil, po pravizi bi nafnezh drusga ne zha-kalo, mi bi nigdar svojga Stvarnika ne gledali, ino vender bi se nobeden ne mogel zhes to toshiti, ino Boga sa kervizhniga dershati; kir on, kakor nafh Stvarnik, bi bil po besedah S. Paula s' nami ravno toko lohka ino shiher sturil, kakor dela lonzhar s' jilovzo, katir is rauno rajiste semlje dela posodo k' zhafti, ino drugo k' framoti, bres deb mu jilovza kedaj mogla rezhi ino ga vprafhati: Sakaj si me tako sturil? — Is zhiste ljubeshni tedaj, ino is nobene dolshnosti se je Ozhe nebeshki zeli-ga zhloveshkiga rodu vsmilil, kakor hiter je ta she v' svojih pervih star-fhih sagreshil, ino gnado boshjo

sgubil, ino ta vsmilen Ozhe je tako možno svet ljubil, de je svojga edino — rojeniga Sinu dal sa nafhe odkupenje, de fleherni, katir v' njega verje, ne pogine, ampak vezhno shivljenje dofeshe. — Ino ta ljubesniv Sin Boshji nam je dvojno videno pomozh sapustil, s' katiro samormo v' gnado, ljubesen ino perjasnost skus greh ras-shaleniga Boga spet pridti, namerzh Sakrament S. Kersta ino Sakrament S. Pokore: ino svun tih dveh Svetih Sakramentov ni druge pomozhi, s' katiro bi mogli v' vezhno veselje pridti. Le dvojna pot je v' Nebesa, kakor vuzhi S. Tridentinsko Sbiralshe, al nedolshnost, al pokora, kdor je beli gvant nedolshnosti, k' jo je per S. Kerstu prejel, she skus frajvolni greh samasal ino ras-tergal, mu drusga ne ostane, kakor ojstro oblazhilo po-

kore na - se vseti, sam - sebi hudo
 vojsko napovedati, sazheti sam sebe
 satajvati, svoje pregrešno meso
 krotiti, hudobno nagnenje saterati,
 svoj krišh na - rame sadeti ino s' ve-
 seljam ga sa Kristusam nositi noter
 do konza svojga shivljenja, zhe se
 hozhe enkrat v' vezhnosti s' Bogam
 veseliti. — Ni nobenga fredniga po-
 ta v' Nebesa: al nedolshnost al po-
 kora — Toje navk Jesufa nashiga
 boshjiga vuzhenika: to je navk nje-
 gove ljubesnive neveste S. Matere
 Rimške Zerkve: to je artikel S. Ka-
 tolske vere.

Pa vezhni Bog! al je kedaj vezh
 hudobije ino pregreh na svetu blo,
 kakor jih je donashne shalostne zha-
 se? ino al se je vidla kedaj majnsi
 pokora, kakor se vidi med Kristjani
 tih poslednih zhasov? — Poglejte

le eno malo okol sebe po danashni-
 mu svetu, ino se bote sami previšha-
 li; de se drusga skor ne vidi ino ne-
 shlišhi, kakor hudobije ino pregrehe,
 golfija, tatvina, ohernija, folshia,
 lashi, kletvina, jesa, sovrashtvu,
 mashvanje, nesmasnost, pijanost,
 poshreshnost, nezhistost ino druge
 ostudne hudobije, k' se she dan da-
 nashni od velik Kristijanou skor vezh
 sa greh ne dershe. — Pa ni treba
 dost okolj sebe po svetu gledati; naj
 poloshi vsak svojo roko na svoje serze;
 ino naj si ojtro svojo vest sprasha,
 ino kako naglo bo najdil de s' o-
 zhitnim greshnikam more rezhi: Gos-
 pod! bodi guadliv ino milostliv meni
 nevrednemu greshniku! — Kir je
 vsak od svoje lastne vesti persilen
 sposnati, de je greshnik, kej je pa
 nasha pokora, kir bres nje ne bo
 — Prohiti, gabo Ne-

Nebes, kakor hiter smo gnado ino nedolshnost S. Kersta sgrabli? — Kej so tisti pervi Kristjani, kateri so vse svoje s' veseljam predali, ino fromakam rasdelili, ino v' taki ljubeshni med sabo shiveli, de pravi od od njih S. Pismo, de je blo med njimi eno ferze ino ena Dusha? O keb Bog hotel! deb danashni dan faj tolk ljubeshni med nami blo, deb vsak Kristjan svojmu blishnimu lastnino v' miru pustil, deb eden drusga faj skus golfijo, tatvino, teshke zhimshe ino druge svijazhne tako mozhno ne skodvali, ino posebno vdove, sapushene otroke, ino druge fromake, katirih se nobeden nozhe am-useti, tako mozhno ne saterali, ino njim, kakor pravimo, kri is-pod noftov ne pili! — Kej so tajisti ajfra polna spokorniki, od katirih se v' zerkov-

nih sgodbah bere, de so jih Shkofje ino Mafhniki dostkrat od njih ajfra mogli nasaj dershati, de si niso fkus preojstro pokoro shivlenja fkrajfhali ali zlo konzhal, kar bi sped Gospod Bogu ne dopadlu? kir so se toko pogosto ino ojstro ob vodi ino fuhim kruhu postili de so bli bel suhi smer-ti. kakor shivim ljudem podobni; kir so se do kervi gajshlali, na terdih fkalah sa en malo prespali, zele nozhi ino dneve v' molitvi ino brum-nim spremishlujanju dopernafhali inu na vse forte druge vishe se mozhno krotili, ino svoje meso s' Kristusam krishali, de bi vse pregresfno nagenje ino poshelenje v' sebi popol-nama ukrotili kakor sim na Lafhkim v' vezh krajih tako grosno fkaluvje vidil, deb si bil medved morbit tesh-ko svoj berlog v' njemu sbral; ino vender so sveti moshje tam hotli pre-

bivati, de so bolj sami-sebe krishali, ino svojmu Svelizharju bolj enaki postali, ino ravno tam v' Tofhkani na sivih shkalah ino v' strasnhnih pezhinah visoke gore Alvernia immen-vane je moj Serafinski Ozhe S. Franzhisk sadobil svete petere Rane nashiga Svelizharja, ino ne v' lepimu Florentinskimu mestu, def' ravno je tud tam vezhkrat bil. Kej so pravim jest, donashne shalostne zhase taki spokorniki? O keb Bog hotel! deb danashni Kristjani saj to sturli, kar je pod greham sapovedano; fakaj take ojstre pokore so ble posebne gnade boshje, ino darovi S. Duha, katire on po svoji boshji volji deli, komur hozhe, kader hozhe, ino kolker hozhe. — Keb Bog hotel! deb saj danashni dan vsi Kristjani te od S. Zerkve sapovedane poste na

tanko obdershavali; deb faj le tolko jedli ino pili, kolker jim je treba, sa svoje shivljenje ino potrebne mozhi obdershati; deb faj v' pijanosti, v' poshreshnosti ino nesmafnosti dobrotliviga Gospod Boga tolk - krat ne shalili; deb faj tiste krishe ino teshave, kjim jih vsmilena Previdnost boshja poshila, namerzh fromashtvu, pomajkanje, bolesni ino druge nadloge voljno poterpeli, ino s' poterpeshlivim Jobam vezkrat is serza rekli: Zhe smo dobro od roke boshje radi vseli, sakaj bi tud hudiga ne? naj bo ime gospodovo zhesheho! al deb faj s' Kristusam vezhkrat sdihnili: O-zhe! ne moja, ampak tvoja volja naj se sgodi!

Ah! vse drugazh se godi per donafhnih kakor nekdašnjih Kristjanih; le komej fenzo od njih pokore ima-

mo. Des ravno dobro sposnamo, de smo gresniki, ino de bres pokore ne bomo mogli svelizhani biti, vender le od dne do dne od-tedna do-tedna, od-mesza do mesza ino ah shalosti! od-leta do-leta ino noter do smerti spreobernenje ino pokoro smiram odlasamo, kakor deb blo nashe svelizhanje med vsmi opravili nar majn vredno. Dokler smo sdravi, hozhmo le lushte ino veselje tega sveta do gerla vshivati; zhe sbo limo, smo nejevolni, nepoterpeshlivi, jamramo ino toshmo zhes-vse morbit zlo zhes previdnost boshjo, ino drusga takrat ne millimo ino ne fkerbmo, kakor le sdravje trupla naglo spet sadobiti, naj bo revna Dusha, bolna, kakor hozhe, nanjo se komej smislimo. Zhe smo bogati ino premoshni, she vender smi-

ram vezh blaga skupspraviti shelimo, ino v' zhasni lahkoti ino veselju, naj bo nedolshno al pregresfno, tajistiga fami oshivamo, ino na fromake ino reveshe posabmo, ja she od njih kaj perdobiti jishemo, naj bo she po-pravizi al po kervizi. Zhe smo pa fromaki le zhes svoje fromashtvu godernamo, ptuje blago nozh ino dan shelimo, ino vender se nozhmo pridno truditi, v' potu svojga oblizhja svoj kruh jesti, ino s' veseljam delati, sa kar smo vstvarjeni. — Zhe smo v' zhasi, se tako radi prevsamemo druge sanizhujemo, jih sametjemo ino mislimo, de nam ga pod sonzam vezh glihe ni; zhe smo pa sanizhvani ino nasaj postauleni, se jesmo, kregamo, kovnemo ino se mashujemo, zhe le mormo. — Zhe nam srezha flushi, jo ne snamo Bogu k' zhasi k' svojmu ino svojga blishniga pridu pray obrazhati, ino

zhe nas srezha sapusha, nam vse serze vpade, ino sazhnemo shalofni postajati, kakor deb nobene Previdnosti boshje vezh ne blo nad-nami. — O Kristjani! kej je tedaj pokora sa nashe grehe? kej je prava shiva vera? — Kir tako malu sadu pokore, dopernafhamo, kir svojo vero tako malo v' djanju kashemo, al se nimamo po pravizi bati, ino tresti, deb pravizhen Gospod Bog savol nashe hudobije, lenosti ino nehvaleshnosti tajiste narvezhi ino nar straflinejsi strafenge na sadne zhes nas ne poslal, katiro je terdovratnim Judam ojstro shugal, ino kir se niso hotli spreobniti ino pobolshati, ref nad-njimi spolnil, rekozh: Kraljestvu boshje (prava katholsbka edino svelizhajozha vera) bo od vas odvseto, ino dano ludstvu, katiro bo svoj sad perneslo.

Nad zelim mestim, dushelam ino kraljestvim se je ta grosna shtrafenga she spolnila, ino zhe se ne bomo spreobernili ino pobolshali ino sazheli pokoro delati, tud nad-njami jo pravi-zhen ino prevezh ras-shalen Gospod Bog sna spolniti — Jest kader sim v lansko jesen v' Rimu saflifhal, de donashne dni v' Asiji, Afriki ino Ameriki med ajdam ino nejevernizam S. Katolshka vera grosno mozhno raste, se hitro ras-shirla, ino lepo zvete, kakor od-tam pishejo Misionarji, sim se od ene strani neisrezhen v' serzu s' veselil, od druge strani sim se pa od strahu ino grose na vsih vudih sganul ino sim si mislil: O Dobrotliv Ozhe nebeshki! nikar ne dopusti, deb se v' Europi morbit spet kakshna dushela od tvoje S Rimske Zerkve odtergala, kakor jih je she vezh drusih odpadlo! —

Pa bote rekli, al mislili Dufhe
kerfhanfke! Pater! Bog varuj tega,
deb mi ne hotli nikol se spreober-
niti, pobolshati ino pokoro delati.
Sa-to je she zhas. Sdaj smo she
mladi, terdni ino sdravi, mormo
vender enkolc ta svet vshivati, ka-
der bomo starejsi, se bomo tud mi
pokorili. Sdaj imamo tolk fkerbi,
kako bi se preshiveli, faj sami vedo,
Pater! kako je sdaj resno na svetu
ino kako reshko se dnar perdobi. Ka-
der moje otroke preskerbim, bo re-
kal en ozhe, ino sinovu gospoder-
stva zhes-dam, bom sazhel lam sa-se
ino sa svojo dufho fkerbeti; kader
to pravdo konzham, bo rekal en
drugi, bom tud jest sazhel bol na
Boga misliti; kader to al uno kup-
zhijo al drugo opravilo en malo bol
pogliham ino sagvisham, bo rekal spet

en drugi, bom tud jest sazhel bol Bogu flushiti, sakaj sdaj imam po nozhi ino po dnevi polno glavo drusih misli ino sferbi, ino tako bo vsak drugi kakshen sgovor najdil, sakaj de je do sdaj she toko malo pokoro delal, ino vsak sheli ino obeta, se enkrat kalnej spreoberniti ino sazheti pokoro delati zhe ne pred, saj v' svoji starosti, ino zhe ga bo tud takrat kaj nasaj dershalo, saj na sadno vro ino na smertni posteli.

O Kristjani! ravno to je nar vezhi hudizhova smota ino sapelvanje. Takih Dush je poln pekel, ino teskho se bo tam en sam Kristjan snajdil, katir bi ne bil v' svojmu shivlenju na spreobernenje ino pokoro nigdar mislil, ino tajiste tud tako obetal, kakor sim sdaj jest govoril. — Ampak kir jo je ravno toko od - dne do dne,

zel z haf svojih sdravih dni smiram do
 konza odlafhal, ga je grenka smert
 salesla kakor tat, ino perfhla ob eni
 uri, v' katiri fi je nar majn na-to
 mislil. Sakaj vsakmu, katir she sdaj
 v' peklenfkimu shveplenimu bresnu
 gori, ino bo goril fkus zelo bres-
 konzno vezhnost bres vse pomozhi
 ino bres vsakiga vupanja, vsakmo
 pogublenimo, pravim jest, se je tako
 sgodlo, kakor tistim perprostim Di-
 vizam, od katirih pravi S. Evange-
 lium, de so svezher shenina zhaka-
 le, deb ga po navadi vnih zhasou s'
 luzhjo spremile, ino kir ga dolgo ni
 blo, so tud ble saspale, ino kir na
 enkrat vftane hrup, de shenen gre,
 so hotle luzh pershigati, pa olja ni-
 so imele, ino kir so ga fhe le ta-
 krat fhle kupuvati; so perfhle pre-
 posno nasaj, hifhne vrata so ble she
 saperte; one terkajo ino vpijejo:

Gospod! Gospod! odpri nam! — al shenin jim noter odgovori: reznizhno vam povem, jest val ne posnam. — Vsfakmu pogublenimu se je toko sgodlo, kakor tistmu hlapzu, od katirga pravi Kristuf, de kader je ta hudoben hlapcz vidil, de svojga gospodarja ni dolgo damu, je sazhel svoje ravenhlapze pretepati, blago svojga gospoda sapravlati, s' pijanzi piti ino jesti, kir je mislil, de gospodarja s'he ne bo, pravi Kristuf, je pershal gospodar tistga hlapza ob enmu dnevu, katirga ni vupal, ino ob uri, katire ni vedil, ino ga je mozhno s'htrafal, ino odsebe signal. — Vsfakmu pogublenimu se je sgodlo, kakor tistim, k' so bli h' veliki vezherji povableni, ino kir savol vsake - forte sgovorov niso hotli pridti, so bli drugi namesto njih pri vezherji, ino oni jo na

vekomej niso pokusli. — Vsakmu pogublenimu se je sgodlo, kakor tistmu evangelskimu bogatinzu, katir, kader je ravno nar bol mislil, svoje obilno blago, veselo vshivati, je strashten glas sahlis hal: Norz! she nozroj to nozh bodo tvojo Dusho od tebe tirjali, ino kar si perpravil, zhigavo bo? — Usim tim ino takim, se je tako godilo, kir prijetniga zhafa ino dnov svelizhanja niso hotli nuzati, dokler so ga imeli, ino ga takrat niso mogli vezh dobiti, kader so oni hotli; ino ravno tako se bo tud nam sgodlo, zhe bomo v'starih pregrehah smiram terdovratno naprej shiveli, zhe se ne bomo pregresnih nevarnosti ino perloshnosti skerbno ogibali, zhe ne bomo pregresnih navadi sapustli, zhe se ne bomo naglo pobolskali, ino zhe bo-

mo spresbernenje ino pokoro smirani le od donf na jutri odkladali.

Vi tedaj pravite, de morte ta svet vshivati, dokler tukaj shivite. — Prav je vshivajte ga, ampak vshivajte - ga po besedah S Paula tako, kakor deb ga ne vshivali, nikar serzana - njega ne veshite, nikar ga tako ne vshivajte, kakor deb vezhno imeli tukaj shiveti. Sakaj pod fonzam vse naglo mine kakor senza: taushent let je pred Gospodam, kakor vzherafhni dan, k' je pretekal. Vshivajte nedolshno veselje, katiro nam dobrotliv Bog she tukaj tako obilno daje, ino sakaj jifhete tako mozhno take lufhte, k' jih Bog prepoveduje, ino k' so zhloveka, po podobi boshji sa Nebesa ino ne sa ta svet vstvarjeniga ne vredni. Veselite - se v' nedolshnim veselju s' pametnim ino bogabo-

jezhem ljudmi, ino ogibajte ino varujte - se tajiste hudobne družbe, kaptira vas ne v' Nebesa, ampak v' vezhnu pogublenje sa sabo vlezhe. — Vi morte skerbeti sa zhasne opravila ino potrebe. — Prav je, ino to je tud dolshnost vsakiga zhloveka, ino posebno sa vas starshhe, de ne bote le sami sebe, ampak tud drushino, k' vam jo je Gospod Bog srozil, po svojmu stanu poshteno preskerbeli — Ampak sraven tega skerbite po Kristusovi sapovdi narpopred sa boshje kraljestvu ino njegovo pravizo, ino vse drugo vam bo perversheno; ino tako zhe bote sa zhasht boshjo ino svoje svelizhanje dobro skerb imeli, vam bo Gospod Bog, bres katirga pomozhi ino gnade nimamo nizh dobriga, tud vashe zhasne dela ino opravila bol poshegnal. — Prashajte stare moshe ino stare shene kako je

blo pred pet - desetim al sheft - desetim letim na svetu; ino oni vam bodo rekli, de je blo veliko boljsh, kakor je sdaj, ino prafhajte - jih vrshah sakaj, ino bote flifhali, de sato, kir veliko hudobij takrat ni blo snanih, katire so pa sdaj med ljudmi tako gmajn ratale. — Vi she smiram vupate, dost zhasa sa spreobernenje ino pokoro. — O ne golfajte - se, Dufhe Kerfhanfke! kakor se jih je she tolk milionov vezhno golfalo. — Gospod Bog, pravi S. Ozhe Augufhtin, katir nam svojo miloft ino gnado oblubi, nobenmu jutrafhniga dne ne obeta. — Al bote mogli v' starofti pokoro delati, katiro se v' mladofti nifte vuzhili? Kdor donf ni perpravlen, bo juter she majn, govori ravno ta S. Ozhe — Al se bote loshej potlej pobolshali, kader se bote greha prevezh navadli, ino kader vam bo

hudobija tako rekozh k' naturi ratala? En sam zhloveshki las vsak otrok lohka preterga, ampak debelo kito lasi fkupspletelih tud nar mozhnejshi molh ni v' stanu rastergati.

Spreobernite - se tedaj, o greshniki ino greshnize! dokler je she prijeten zhas ino dnovi svelizhanja, spreobernite - se, vam vpijem s' Prerokam Ezehielam ino delajte pokoro savol vsih vashih hudobij, ino hudobija vam ne bo k' pogublenjv. — Pokorite - se ino spreobernite - se, vam osnanujem s' S Petram, de bodo vashi grehi sbrifani. — Zhe ne bomo pokore delali, vam povem, s' modrim Mosham, bomo v' roke Gospoda, ino ne v' roke ljudi padli; sakaj zhe bomo spreobernenje ino pokoro le od-dne do-dne odkladali, bo naglo na enkrat jesa Gospodova zhes nas

peršhla, ino na dan mašhuvanja naš bo Gospod pogubil — Nikar ne rezite, s' tištim hudobnim: šim grešhil ino kaj se mi je šhaliga pergodlo? Gospod Bog je poterpešhliv povražvavz. — Ino nikar ne govorite: Všemilenje boshje je veliko, mnoshine mojih grehov se bo všmilil. Sakaj všmilenje ino jesa se od Gospoda na-naglim perblishajo, ino na grešhniko je njegova jesa obernena. — Zhe bote tedaj donš Gospodov glaf sašhlifhali vam rezhem s' špokornim kraljam Davidam, nikar vašhah ferz ne vterdite; sakaj milost boshja naš h' pokori vabi, šzer smiram, pa nikol bol ino možhnejšhi, kakor ravno v' Svetmu - Letu, kar moqe biti sa naš vse pošebni zhas pokore ino dnovi svelizhanja.

II.

Sakaj se obhaja Sveto - Leto? — Is nobeniga drusga zil ino konza, kakor sato, deb se to med ljudmi na svetu sgodlo, kar she to lepo ime pove, namerzh, deb vsi sveti ratali, ino tud mogli sveti imenvani biti, kakor nam Gospod Bog sapove v' S. Pismu ne samo Noviga Testameta, ampak she Israelskimu folku je ravno to skus Mojsefa osnanil rekozh: Sveti boditi, kakor sim tud jest vash Bog svet. — Ino kaj se pravi, svet biti? — To, Ljube Dufhe! ni ravno ena tako nesnana rezh, kakor ste morbit dostkrat mislili. Sakaj dostkrat ste morbit mislili, de je le taist zhlovek svet, katir vse preda, ino se poda v' en Klofhter, al zlo v' prvshavo, ino tam zel zhas svojga shivlenja v' nar ojskreishi pokori svojmo

Stvarniku stanovitno flushi, ino na sadne morbit tud zlo svojo kri sa Jesufovo vero prelije. Marskdo bi snal misliti, de se le en tak zhlovek more svet imenvati. Ampak to so le posebne velike gnade boshje, katirih ne dobi vsak, ino dobrotliv Gospod Bog tud kaj taziga od vsakiga zhloveka ne tirja, ino vender vsm sapove, de imamo sveti biti: To je volja boshja, vashe posvetenje. — Svet tedaj se imenuje vsak, katir po boshjih ino zerkovnih sapovdih na ranko shivi, katir dolshnosti svojga stanu dobro spolnuje, katir le dobre ino svete rezhi misli, katir le dobre ino svete besede govori, katir le dobre ino svete dela dopernalha, ino vsiga hudiga al greha se od delezh boji, naj se she snajde v' stanu, kakershni-mu hozhe, en tak se imenuje svet. — Svet tedaj biti, al v' Nebesa pridri

ino se svelizhati, to je vse eno; ino vendar nas je dobrotliv Gospod Bog vse sa Nebesa ino vezhno svelizhanje vstvaril, kakor nas vuzhi S. vera. — Kristjan biti al Svetnik, je tud vse eno, ino sato so se prvi Kristjani le vezh del eden drugga Svetnike imenvali, kakor vezhkrat pishe S. Paul: Posdraulajo vas vsi Svetniki, al: kakor se spodobi Svetnikom, to je Kristjanam. — Sveto-Leto tedaj bi nas faj moglo dobre ino svete sturiti, kakor sheli Gospod Bog ino S. Zerkuv. —

She zelih petdeset lejt se ni Sveto-Leto obhajalo: sakaj sdaj pred pet ino dvajsetim letmi so ble prevelike vojske, ino smeshnjave tako rekozh po zelmu svetu, posebno pa po Evropi, satorej se nas h rajski S. Ozhe Papefh Pius VII niso vupali Svetiga-Leta napovedati, kir bi se bli Kristjani grosno

reshko tako obnašali, kakor se tako svetmu ino prijetni mu zhasu spodobi. Tisti sveti Odpuſtki pa, k' so bli sdaj pred tridesetmi letmi niso bli ravno Sveto-Leto, kir niso bli po zelmu kerſhanſtvu, ampak le v' Eſtrajharſkim Zeſarſtvu ſavol nevarnoſti vojske ino ſavol drugih velikih potreb, tako zhaſnih kakor duhovnih; ſatorej ſo ſe tajiſti Odpuſtki imenvali kakor Sveto-Leto.

V' pet - deſetih letih tedaj O Kriſtjani! kolko ſe je grehov ſturlo na ſvetu, ino kolk pravizhnih ſhtrafeng ſmo ſe ſato ſhe od Boga imeli bati! kako mozhno je bla ſhe prava kerſhanſka andoht oflabela! kako groſno je bil ajfer Kriſtjanov ſhe omagal! kako mozhno ſe je bla hudobija, ras - vujſdanost ino nejeveru ſhe po zelmu kerſhanſtvu raſhirla! kolk ſlabih pohujſhlih navukov ſe je blo ſhe pov-

fod safejalo! kako redke so ble she
 prave zhednosti ratale! kolk fhe majn
 je blo viditi evangelske popolnemaſti!
 ja evangelski ſveti ſo ſe bli she sazheli
 dershati ſa norzhijo, ino kloſhterſko
 ſhivljenje ſa perproſtoſt ino nesum-
 noſt. Kolk oſtudnih pregreh, k'
 ſo ſe prvi Kriſtjani nad ſamim njih
 imenam vſi ſtrefli, je bil donafhen
 ſvet she sazhel ſa malo al zlo ſa nizh
 obrajtati! kako groſno ſo ſe she sa-
 ſejale poſebno ohernija ino nezhiſtoſt,
 katire bi ſe vender po beſedah S. Pav-
 la med Kriſtjanim ſhe imenvati ne
 ſmele! Kolk nedolſhnih Duſh je blo
 ſkus tolk lejt pohujſhanih ſkus pre-
 greſhno sadershanje, ſkus neſramno
 govorjenje ſkus neſpodobno noſho
 obojga ſpola, ſkus lenoſt ſpregledvan-
 je ino napezhno ljubesen naprejpo-
 ſtavlenih, ſkus nove, katolſhki Zirk-
 vi nesnane navuke, ſkus ſapelive

sterpene, tud od Katolskih Kristjanov po-krivoversko pisane bukve! kolk nedolshnih Dush, pravim jest, je blo na te ino druge take vishe sapelanih ino pohujshanih! ino kolk hudiga ino shalofniga, ne samo sa zhasno premoshenje, ampak she tolk vezh sa zhasht boshjo ino svelizhanje Dush, so sa-sabo pustle tiste strashne vojške ino smeshnjave, s' katirim je pravizhen Gospod Bog skus pet ino dvejet let nafhe pregrehe strafval! Al niso bli she nekteri Boga ino Dusho, svelizhanje ino vezhnost, pekkel ino nebesa sazheli v' nemar pufhati? — Al niso bli she-zlo pravizhni ino bogabojezhi v' svoji andohti ino stanovitnosti sazheli omagvati? Al niste, kateri ste kolkej bol stari, vse to, ino morbit she hujshi stvari s' svojmi lastnimi ozhmi med

današnjim svetam vidli? — Pog-
 lejte Dufhe Kerfhanske! te ino take
 shalofne okolstave fo S. Ozhe Rim-
 ski Papesh Leo XII tud posebno pred
 ozhmi imeli, kader fo nam s' takim
 ajfram ino veseljam Sveto-Leto os-
 nanili, kir fo v' Gdspodu brumno
 vupali, de sa take bolesni je to nar
 bolj sdravilo ino pomozh.

Is tega vrshaha tedaj fo S. Ozhe
 Papesh Sveto-Leto napovedali, ino
 duhovni fhaz S. Zerkve odperli, deb
 se fkus gmajn pokoro ino sdrusheno
 molituv andoht pervih Kristjanov sper
 obudila, ino deb se njih ajfer per
 naf sper vnel, deb se pohujshanje
 popravlo, deb se shiva vera, terdno
 savupanje, ino gorezha ljubesen Boga
 ino svojga blishniga sper ponovila,
 ino deb vsi gresniki na pravo pot

svelizhanja se spet obernili, ino potaisti sa naprej stanovitno hodili, deb stare grehe sdaj popolnoma odloshili ino novih do konza shivlenja s' vso fkerbijo se varvali, al deb tud gresniki pravizhni ino sveti ratali. — Ino satorej naf S. Zerkuv vse s' velikim ajfram profi ino opominja, deb te posebne gnade ne samudili, ampak resnizhno sgrivani ino spovedani v' duhu pokore taisto jiskali, kir drugazh jo ne mormo sadobiti. — Ino kaj je duh pokore? — Duh pokore so resnizhne ino gorczhe shele, boshji pravizi sa svoje grehe sadoft sturiti, kolker-kol je v' nafhi mozhi, sakaj def ravno je Kristus sa nafhe, ino ne lamo sa nafhe, ampak sa grehe zeliga sveta fkus svoje terplenje ino britko smert sadoft sturil, vender mi tega breskonzhniga sadoft-sturjenja po navuku S. Pifma ino S. Zerkve ne mormo delesha

postati, zhe se ne trudimo, tud fami sturiti sa svoje grehe kar je v' nafhi mozhi; kakor postavim v' perglihi, kader jest vuzhim al tukaj vaf v' Kristusu skup - sbrane al doma v' sholi, jest govorim sa vse moje poshlufhavze, ino shelim, deb moj navk vsim k' pridu teknil: vender kdor me al dobro ne poslufha, ino ne sa merkuje, kar govorim, kdor se ne trudi, moj navk potlej sam premishluvati, ino si ga bolj v' glavo vtisniti, mu vse moje govorjenje ne bo veliko al morbit zlo nizh pomagalo. Des' ravno sa - vse govorim, vender ni vsim k' pomozhi ino pridu. Ravno tako tud S. Zerkuv shaz Svetih Odpustkov vsim odpre; ampak le tistim bodo pomagali, katiri bodo tud sami sa svoje grehe boshji pravizi sadošt - sturiti se trudili, kar je v' svoj mozhi.

Ino to se pravi duh pokore, katirga S. Zerkuv posebno sdaj v' Svetmu Letu od nas tirja, zhe hozhmo, de nam bo breskonzhno saflushenje Jesusa nashiga Svelizharja, saflushenje Marije njegove presvete Matere ino drusih Svetnikov ino Svetniz boshjih k' svelizhanju oberneno. —

To je taista dolshnost, namerzh duh pokore, od katire nas S. Zerkuv nigdar ne prevsdigne ino ne odveshe, kader nam svete Odpustke deli, ino tolk majn per Odpustkih Svetiga - Leta. Objiskvanje zerkva, almoshno post ino druge take dobre dela, nam nasha Mat S. Zerkuv rada odpusti, kader savol kakshniga sadersbka al velike teshave taistih ne mormo opraviti, ampak te dolshnosti nam nigdar ne more odvseti, de mormo greh sovrashiti, de mormo faj dobro ino perpravleno voljo imeti,

sa preteziene grehe pokoro sami delati, keb jo mogli, de mormo rešnižno oblubiti, frajvoljno nigdar vezh greseliti; ta dolshnost, pravim jest, nam smiram ostaue, ino kolker vezhi gnade nam Gospod Bog ino njegova nevesta S Zerkuv skashuje, tolk bolj mormo mi sheleti, v' pravimu duhu pokore, se sa tajste hvaleshne skasuvati —

Letaf posebno greselniki ino greselnize! vam S. Zerkuv besede Pre-roka Ezehiela k' serzu govori, ino pravi: Versite od vas vse vashe pregreselike, v' katirih ste se pregreselili, ino sturte vam novo serze ino noviga duha, kir nozhem smerti greselnika, pravi Gospod: pridte nasaj ino shivite. — Shivim jest, pravi Gospod Bog, nozhem smerti hudobniga, ampak de naj se hudobni

od svojga pota nasaj oberne, ino shi-
 vi. — Letaf posebno vam k' serzu
 vupije: Spreobernite - se tedaj gresht-
 niki, ino delajte pravizo pred Bogam,
 ino verujte, de bo s' vami svojo mi-
 lost sturil. — Sakaj zhe ne bomo
 imeli prave perferzhne shalosti zhes
 svoje nekdayne grehe, zhe ne bomo
 imeli resnizhnih shela, sa - naprej
 se pobolshati, ino kar bo v' nafhi mo-
 zhi, pokoro delati; zhe ne bomo
 pregreshtne perloshnosti ino hudobne
 navade sapustli, zhe bomo she smi-
 ram jeso ino sovrashtvu super svojga
 blishniga v' serzu redili; zhe ne bo-
 mo ptujga blaga povernili ino sturjeno
 fhkodo po svoji mozhi popravili, zhe
 ne bomo dobriga imena, katirga smo
 fkus ogovarjanje ino opravlanje svoj-
 mu blishnimu odvseli, kar je mo-
 gozhe spet popravili: s' eno besedo,
 zhe ne bomo saj resnizhno voljo ime-

ni, svoje poprejšnje pregrehe popraviti, ino skus pravo pokoro jih istrasovati, ino perhodnih s' vso skerbjo se varvati; ni Odpuška, ni Svetiga - Leta sa naš, kakor pravi S. Ozhe Ziprian: Mir al odpuštik dajemo le zbujezhim, ne spajozhim; al kakor vuzhi S. Pavl, de nobeden ne bo kronan, kakor le taist, katir se bo vredno vojskval; ino kakor sprizhuje Jesus sam, de nebesku kralestvu silo terpi, ino de ga bodo le taisti dosegli, kateri sami lebi silo delajo. —

Kdor bi se pa she sdaj tud v' Svetmu - Letu ne hotel spreobniti, grehu slavo dati ino pokoro delati, naj si dobro samerka ino k' serzu vsame to strashno pergliho, k' jo je Kristus od figoviga dervea govoril. Nekdo je imel, pravi Kristus, eno figovo dervo v' svojmu nogredu vsa-

jeno, ino on pride, sad na njemu
 jifhe ino ga ne najde; ter rezhe ob-
 delvavzu nogreda: Poglej! she tretje
 leto tezhe, kar hodim, sad na temu
 figovimu dervesu jifkati, ino ga ne
 najdem. Usemi tedaj sekiro, ino
 ga posekaj, zhemu prostor jemle?
 Obdelvavz nogreda pa odgovori ino
 rezhe njemu: Gospod! pusti ga she
 to leto stati, dega bom okopal ino
 pognojil, morbit de bo vender sad
 pernesel? Zhe pa tud na to visho-
 ne, tako pusti - ga potlej posekati. —
 O kaj sa en strah ino nevarnost je v'
 ti kratki Jesusovi perglihi sa terdov-
 ratne greshnike! — Nogred v' ti
 perglihi je zel svet, posebno pa je
 bla pred Kristusovim rojstvam judovsna
 ino sdaj kershanska Zerkuv; Gospod
 nogreda je Ozhe nebeshki, obdel-
 vavz taistiga je Kristus Sin boshji ino
 vsi njegovi namestniki Shkofje ino

Mafhniki, tisto nerodovitne figovo dervo je vsak Kristijan ino terdovratni gresnik, katir nozhe sadu pokore ino dobrih del pernafhati, ino sabstojn v' boshjimu nogredu, v' Jesuovi Zerkvi stoji, ino po nevrednim med Kristjanim prostor jemle.

O gresnik al grezniza! sbudi se saj she sdaj v' Svetmu Letu is tvojga pregresniga spanja, ino sazhi pernafhati sad retnizhniga spreobrenjenja ino prave pokore, de se ti ne sgodi, kakor nerodovitnimu figovimu dervefu, de ne bosh tud ti od nagle ino neprevidene smerti posekan, ino v' vezhni ogenj vershen! — Kolk lelej: tud tebe pijanz! poshresnik! jigravz! preklinavz! kervizhnik! sapravlivz! ohernik! sapelivz! nezhistnik! pohujshlivz! ino tud tebe bodi gresnik al grezniza kakerfh-

na hozheh, dobrotliv ino poterpesh-
 liv Gospod Bog zhaka na spreober-
 nenje ino dober sad pokore! Kolk
 lejt te she zhaka? morbit ne samo tri,
 ampak deset, petnajst, dvajset, tri-
 deset, shtirdeset, al morbit she vezh
 lejt! — Kolk - krat, te je Ozhe ne-
 beshki she hotel pustiti posekati,
 morbit ravno to pretezheno leto je
 bla skira grenke smerti na - te she
 postavlena, ino v' peklenkimu ognju
 prostor sa - te she perpravlen; ampak
 Jesus tvoj Svelizhar, Marija tvoja
 vsmilena mat, ino drugi perjati boshji
 so sa - te sprofil, de te je Bog pustil
 she to Sveto - Leto doshiveri, kir so
 vsi od tebe O gresnik al gresniza!
 terdno vupali, de bosh saj v' temu
 Svetmu - Letu skus tolk pridig ino
 kershanskih navukov, skus tolk le-
 pih isgledov ino pokore drusih Krist-
 janov, skus molitve ino tolk drusih

dobrih del tvojih bratov se spreob-
 nil, greh sapuſtil ino sazhel ſad po-
 kore dopernaſhati. Zhe ti pa vſe to
 ne bo nizeh pamogalo, zhe ti ſhe
 ſdaj ſvoje huĉobije ne boſh hotel ſpos-
 nati, zhe boſh v' tvojih pregrehah
 ſhe ſmiram hotel terdovratno nap-
 rej ſhiveti, ne bo nobeden sa-te
 vezh proſil, ampak vſi bodo rekli:
 Goſpod pravizhni! puſti ga poſekati
 ino verſi-ga v' peklenſki ogenj. —

Ozhe tedaj nebeſhki! zliegar
 vſmilenja ni ſhtevila, zhegar dobro-
 te ni konza! pred tabo pademo na
 kolena, s' ſolsami reſnizhne pokore
 vſi objokani, ino te sa odpuſhanje
 naſhlih pregreh, katirim hozhmo
 donſ reſnizhen konz ſturiti, ponishno
 ino sgrivano proſmo — Greſhili ſmo
 do ſdaj bres ſhtevila, to je reſ, am-
 pak do donſ mi niſmo dobro ſaſto-
 pili groſne kervize, katiro ſmo tebi

našhimo nar bolshtmu Ozhetu s' našh-
 mi grehi delali ino nisno tako dobro
 vidli nevarnosti vezhniga pogublenja,
 v' katirnu se snajdemo, keb she v'
 pregrehih naprej shiveli. — Odpuști
 nam Ozhe vsiga vsmilenja! — Saj si le
 sato is tvoje vezhne dobrote ino vsmi-
 lenja tvojga ljubesniviga Sinu JESUSA
 na ta svet poslal, de je peršhal klizati
 grefhnike, de je peršhal jiskati ino
 svelizhati, kar je blo sgubleniga. —
 Saj je tvoj ljubesnivi Sin Jesus, dok-
 ler je she med ljudmi v' zhloveshki
 naturi na svetu shivil, grefhnike vse-
 lej s' veseljam rad gori jemal, sh' nji-
 mi govoril, jedel, ino jih na Dushī
 ino truplo ljubesnivo osdravlal, saj
 je on sam rekal, de je le savol grefh-
 nikov na ta svet peršhal, ino de
 sdravi ne potrebujejo osdravnika,
 ampak bolni; saj naš je tvoj Sin Je-
 sus sagvilšhal, de bo v' Nebesih vezhi

veselje zhes enga spokorjeniga gresnika, kakor zhes devet ino devedeset pravizhnih, katiri pokore ne potrebujejo; saj nam je tvoj Sin Jesus v' perglihi od sgubleniga sinu ozhitno pokasal, kako s' veseljam ti Ozhe nebeski! spokorjene gresnike v' gnado jemlesh; saj si nam Ti sam she po Preroku Ezehielu s' pefego oblubil, de nozhesh vezhne smerti gresnika, ampak de se spreoberne ino vezhno shivi. Spreoberni nas tedaj o Gospod! ino mi se bomo k' tebi spreobernili — Ti o preljubesnivi Jesus! katir si tri ino trideset lelejt savol gresnikov na svetu terpel ino na sadne svojo presveto krisa nashe odkuplenje do sadne kaple na krishu prelil, ino kir si oblubil, de, kader bosh enkrat na krishu povikshan, bosh vse k' sebi potegnili, potegni tud nas k' tebi ino k'

tvoji boshji ljubeshni. Odpri-nam s' tvojo S. gnado ozhi nafhe Dufhe, de bomo svoje grehe dobro sposnali, taiste sa-naprej sovrashili, objokvali, ino vreden sad pokore do konza nafhiga shivlenja dopernafhali. — Ti O prezhistá Diviza Maria! kir ti naf je Jesus tvoj ljubeshniv ino boshji Sin, she na krishu sa nafhe grehe vmirajozh, v' S. Janesu sa tvoje otroke srozhl ino tebe sa nafho vsmileno mater dal, skashi-se nam sa mater! mi ti oblubimo, biti tvoji brunni otrozi: sprofí-nam per Bogu Ozhetu ino tvojmu ljubeshnivimu Sinu Jesusu, ino per tvojmu boshjimu sheninu S. Duhu gnado praviga spreobernenja, resnizhne pokore ino stanovitnosti, do konza nafhiga shivlenja. — Profi sa-naf grefhnike, O Maria! sdaj ino na nafho smertno uro. Amen.

Tretja Pridga

sa Sveto-Leto.

Reknizhno spreobernenje ino pravi duk pokore, bres - kar se ne dobi Svetiga-Leta Odpustik, more pridti 1) is serza, ino 2) is zeliga serza.

Delajte tedaj vreden sad pokore. Matth. 3, 8.

S. Janes Kerstnik, katirga je bil Gospod Bog svolil, Jesusu Svelizharju sveta pot perpravlati, je v' nar ojsrejshi pokori sam shivil, ino tud ljudem kerst pokore k' odpuhanju grehov s' velikim ajfram pridgval, ne szer po vaseh ino mestih, ampak v' pufhavi, med shkalujam ino pe-

zhinam, ker ljudje ne prebivajo — Pa vendar tud is pufhave se delezh okol safhlifhi njegov glas, tako de ljudje vsih stanov, vsake starosti ino is vsih krajev obilno k' njemu na Jordan tezhejo, poslufhajo s' veseljam ino andohtjo njegove ojftré pridge, prejemajo od njega kerst pokore k' odpvshanju grehov, gredo v' - se, sposnajo svoje pregrehe, sazhejo taiste foyrashiti, sapufhati, delajo refnizhno pokoro, ino se tako k' vrednimu prejemanju Svelizharja sve-ta perpravljajo.

Ampak kakor se fhe dan donafh-ni dostkrat sgodi, tako se je tud ta-krat pergodlo. Kakor fhe tud sdaj, kader je kakshen svet s' - hod brum-nih Kristjanov, kader se obhaja kak-shna posebna andoht, ne pridejo vsi is dobriga zil ino konza, se ne snaj-

dejo vsi tukaj le savol flushbe bosh-
 je ino is svetih shela, is te andohti
 al pridge sami sebe pobolshti, ino
 sa svojo Dusho si kaj perdobiti; am-
 pak morbit le sato, kir je tako na-
 vada al sapovd, morbit le savol dru-
 sih ljudi, de nas ne bodo sa prevezh
 vtraglivo derskali, morbit le savol
 drushne bodi she dobra al pohujshli-
 va, morbit le sato, de bodo slishti,
 kaj bo pridgar govoril, ino de bodo
 mogli od njega al suprot njemu kaj
 govoriti, al morbit nekteri zlo she
 is kakshniga flabejsniga namena k'
 pridgam ino brumnim s'-hodam pri-
 dejo: tako so tud k' Janesu Kerstniku
 enkrat takshni v' pushavo pershti,
 kakor deb tud oni hotli njegove oi-
 stre pridge si k' nuzu sturiti, kakor
 deb hotli tud oni kerst pokore od-
 njega prejeti; ampak tega oni niso
 mislili ne sheleli, ino so vse druge

namene v' Ivojmú hinavskému ferzú imeli. — Satorej jih je S. Janes k' je njih hudobno ino spazheno ferze fkus ras-svetlenje S. Duha sposnal ino zhisto sagledal, možno pokregal ino rekal: Vi gadova rodovina! vi kazhje gnesda! kdo vam je pokasal, ino kdo vam more pokasati, de bote prihodni jesi vbeshali, ino bres spreobernenja ino pobolshanja pravizhni roki boshji odshli? — Delajte tedaj vreden lad pokore, ino pustite vse druge misli na-stran.

Ravno tako, kakor nekđaj S. Janes kerstnik, tud jest kakor Kristusov namestnik, od vashiga vishi Pastirja semkaj poklizan, vam Dufhe kersthanke! kerst pokore osnanujem, ino vas, ne kakor S. Janes k' pervimu, ampak k' drugmu prihodu Jesusa, ne kakor Odreshenika ino Sve-

lizharja, ampak kakor Sodnika perpravlam, kar je v' moji slabi mozhi ino vas s' ravno tim besedami nagovarjam; zhe hozhete boshji jesi odjiti: Delajte vreden sad pokore! — Jest vupam, de vsi kar se vas tukaj v' Kristusu skup-sbranih najde, ste pershli, s' odkritim ino dobrim serzam she sadni navk od Svetiga-Lera sashlishati, ino sposnati, kaj vam bi she treba blo, deb mogli tega neprezeneniga velikiga duhovniga shaza deleshni postati, katirga nam vsmilen Gospod Bog ino nasha dobrotliva S. Mar Katolfhka Zerkuv letaf odpre ino ponuja.

Donf teden sim vam bol na shiroko govoril, kako potrebna nam je pokora ino spreobernenje zhe hozhmo svojo Dusbo enkrat svelizhati, kir smo per S. Kerstu sadobljeno ne-

dolshnost skus lastne pregreha s gubli ino satorej bres pokore vezh v' Nebesa ne mormo pridti, ino potlej sim vam bil tud pokasal, kako potrebna nam je posebno v' Svetmu Letu pokora, zhe hozhmo te velike Odpustke sadobiti, k' nam jih sdaj S. Zerkuv daje. — Ino jest sim k' mojmu velikimu duhovniku veselju tako rekozh na vashih obrasih bral, kako resnizhno v' svojih ferzih obetate, svojim pregreham slavo dati; svoji hudobiji konz sturiti, pregreshne navade, perloshnosti ino nevarnosti sapustiti, se resnizhno spreoberniti, pretezhenio shivljenje objektivati, ino sa svoje grehe pokoro delati. Ampak samo to me bote she v' vashih mislih prafhali: kakshno more biti nashe spreobernenje ino kakshno pokoro mormo delati, deb mogli, kar is zeliga ferza shelimo,

tih velikih Odpustkov Svetiga - Leta deleshni postati ino sadnizh svojo Dusho vezhno svelizhati. — Nekteri bote morbit mislili, de je she to sadoosti, de ste skus te tri Nedele ino tud ta teden k' andohti, k' jo sa Sveto - Leto obhajamo, s' veseljam tako obilni pertekli, de ste tako shelno besedo boshjo poslušhali, de ste veliko ino s' ajfram tukaj molili, de ste al sa zhaft boshjo al sa pomozh framakov po svojmo premoshenju vbogajme dali, de ste svojmu shivotu nekolc pertergali ino se en malo postili, de ste skus te shtirnajst dni se greha skerbno varvali, starih grehov se spovedali, skus brumne misli ino bogabojezhe pogovore se v' strahu boshjimu terdili ino druge dobre dela dopernashali. — Vse to, Kristjani moji! je prav, dobro ino potrebno, ampak v' tem she ne obstoji

vas sad prave pokore. Tud pred ljudmi more svetiti naša luzh, de bodo naše dobre dela vidili, ino našiga Ozheta zhaštali, katir je v' Nebesih. Ampak resnizhno spreobernenje ino pravi duh pokore, breskar se ne dobi Odpuistik Svetiga-Leta, she velik vezh obstoji v' našhmu serzu, kakor v' svunanih dobrih delih; satorej sim si namenil, vam donf she pokasati, de naše spreobernenje ino duh pokore more pridti pervizh is serza, ino drugizh is zeligiga našiga serza. —

Duse

I.

Prose

Vi tedaj, bogabojezhe Dufhe! zhe ravno ste bli do-sdaj pred Bogam veliki gresniki, ste oblubili ino dobro si k' serzu vseli, se spreoberniti ino sazheti pokoro delati, kir

ste dobro spoznali, de bres-konza
 vsmilen ino dobrotliv Gospod Bog
 spreobrnene ino sgrevane gresnike
 s' veseljam v' gnado nasaj-jemle, kir
 je Sin boshji ravno sato na ta svet
 pershal, de je jiskal ino svelizhal,
 kar je blo sgubleniga, ino kir tud
 mi Mafhniki ino Pridgarji, kakor
 Kristusovi namestniki ravno le sato
 spovedujemo, pridgujemo, vuzhimo,
 svarimo, profimo, kregamo, opo-
 minamo, ino na vse-forte vishe se
 s' veseljam trudmo, deb mogli sgu-
 blene ino terdovratne gresnike is
 njih nevarniga spanja sbuditi, ino
 njim k' vezhnimu svelizhanju poma-
 gati. Ino tud mi, kakor Kristus nash
 boshji Pastir ino vuzhenik, zhe ima-
 mo sto ovaz, ino se ena sama med
 njimi sgubi, jo gremo s' ajfram v'
 puhavo tega sapeliviga ino sapela-
 niga sveta jiskati; ino zhe jo s' po-

mozhjo gnade boshje najdemo (sakaj vse nashe delo je samo na-sebi she nizh: mi po besedah S Paula le sadmo ino perlivamo, Gospod Bog pa da svoj shegen, de nashe delo tekne) zhe mi tako to sgubleno ovzo najdemo, jo s' ljubesnijo ino s' vefeljam na soje rame sadenemo, ino jo h' Kristusovi zhedi, od katere se je bla sgubila, ipet nasaj nesemo, ino jo na pravo pot ino dobro sdravo duhovno pasho ipet poslavimo. — Katir gresnik bo tedaj toko terdovraten ino svojo - glav, deb se ne hotel spreobniti, kader vidi, de mu vse hozhe pomagati, Bog, Kristus, Kristusovi namestniki, vse! Od vsih vas, k' ste me skus te tri Nedele ino tud ta teden tako obilno hodili andohtlivo ino samerkljivo poslushati, brumno ino terdno v' Gospodu vupam,

pam, de se hozhte od sdaj sa-na-
prej resnizhno spreoberniti. — Kaj
je tedaj spreobernenje? — Sazhetik
nashiga spreobernenja je, govori S.
Ozhe Bernard, de mi sdaj sa nizhu-
jemo, kar smo do sdaj ljubili, de
nam sdaj shalost dela, kar nas je
popred veselilo, de sdaj s' veseljam
korajshno primemo, kar smo se pred
bali, de sdaj jishemo, kar smo pred
beshali, de sdaj shelimo, kar smo pred
fovrashili ino se ogibali. — To,
Dufhe Kerfhanfke! to je pravi sa-
zhetik resnizhniga spreobernenja, ino
is tih besedi S. Bernarda vsak tud
lohka sposna, zhe se je she v' res-
nizi spreobernil al ne. — Kdor je
do sdaj posvetno veselje ino prepo-
vedane kratke-zhase prevezh ljubil,
more sanaprej od tajistih beshati ino
se jih od delezh varvati. Kdor je

do sdaj tako rad hodil v' nevarne drusht-
 ne, k' jigri, k' muski, k' plesu, ino v'
 druge take kraje, kateri so ga tolk-krat
 v' greh sapelali, more' sa - naprej bolj
 ljubiti samoto, se dershati domu ino
 hifhe, priden biti per delu ino spol-
 nenju dolshnosti svojga stanu, ino po-
 sebno se varvati lenobe ino postopanja,
 v' katirmo je do sdaj tolk prijetniga
 zhasa sa svoje svelizhanje sgubil. Kdor
 je do sdaj prevezh flushil svojmu tre-
 buhu, skus nesmasnost, pijanost ino
 poshreshnost, more sa-naprej she to
 potrebno pijazho al jed si dostkrat per-
 tergati, al saj tako jesti ino piti, de bo
 mogel shiveti, ino k' svojmu delu po-
 trebno mozh perdershati; ne pa shi-
 veti sato, deb jedil ino pil. Kdor
 je do sdaj svoje meso prevezh ljubil
 ino morbit mu tud vse - sorte nezhis-
 ostudne ino pregreshne lushte per-
 pushal, more sa - naprej taistiga s'

Kristusam krishati ino vezhkrat dobro premisliti, de po podobi boshji sa vezhno veselje vstvarjen zhlovek, ino neumnna shivina nista enaka, de ravno tisto nezhisto meso, k' ga je do sdaj v' svinskimo ras-lushtanju bres strahu boshjiga redil, bodo kmal po smerti jedli zhervi, shabe ino kazhe, ino po sodnimo dnevu ga bode peklenške poshasti v' morju shvepleniga plemena na vse vezhne zhase nevsmileno tergale ino martrale. — Kdor je posvetno blago do sdaj prevezh ljubil, ino po pravizi al po kervizi taistiga le na kup spravlal ino morbit dost ga pergolfal, mora sa naprej svoje serze od vsiga posvetniga odtergati, ino ne same vkradeno al pergolfano blago poverniti, sturjeno shkodo popraviti, ino vsakmu to svoje dati ino pustiti, ampak tud od svojga pravizh-

niga blaga sa zhaft boshjo al sa pomozh framakov si rad kaj odtergati. — Kdor je do sdaj s' svojim jesikam tolkkrat dobrotliviga Boga shalil, al skus kletvo, kvantanje, nesramne ino nezhiste pogovore al pesmi, skus opravljanje, sgovarjanje, lashi, perseganje ino krive prizhe al na kakerfhno-kol visho; more sa naprej tako rekozh s' ternjam svoje vufta sagraditi, ino svojmu jesiku kluzhavnizo postaviti, le dobre, svete, nuzne ino potrebne rezhi govoriti, ino she tiste pred trikrat pomisliti kakor enkrat is-rezhi. — Kdor je bil do sdaj len sa andoht, molituv ino flushbo boshjo, more sa-naprej s' veseljam k' taisti pertezhi ino ne samo ob Nedelih ino prasnikih sa eno uro se per taisti snajdti, ampak tud zhes-teden vfakdan vezhkrat svoje ferze k' svojmu Stvarniku tud med delam po-

vsdigniti, posebno s jutrej ino sve-
zher, vse svoje delo, vse svoje kri-
she ino teshave Gospod Bogu is-
rozhitu ino taiste volno poterpeti. —
To, Kristjani moji! to je resnizhno
spreobernenje. — Kdor tega ne stu-
ri, ta sam lohka vidi, de se s he ni
od svojih grehov spreobernil. Kdor
se svojih grehov le spoveduje, pa
po spovdi kmal bres vsiga strahu ravno
tiste al pa s he vezbi grehe spet stu-
ri; kdor le po Nedelih ino prasni-
kih kakshno dobro misel ima, per-
hoden reden pa ravno tisti ostane,
kakor je bil v' pretezhenimu; kdor
le takrat en malo sdihne, kader ga
pravizhen Gospod Bog s' bolesnijo,
s' nesrezho, al kakshno drugo shibo
objishe, pa vender v' svojih starih
pregrehan, k' so urshah vsih zhasnih
ino vezhnih shtrafeng, smiram mir-

no naprejshivi: kdor besedo boshjo
 fzer s' veseljam ino andohtjo poslu-
 sha: pa hiter, kakor is zerkle pride,
 spet na-vse posabi: kdor per prid-
 gah morbit vender eno sgrevano sol-
 sizo raslije ino se v' serzu sa tisto uro
 vmezhi; pa po pridgi spet ostane
 stari obernik, stari goluf, stari po-
 hujshlivz, stari preklinavz, stari lash-
 nivz, stari nezhistnik, s' eno besedo
 stari gresnik al stara gresniza;
 vsak, pravim jest, katir tako shivi
 ino dela, nej nikar ne misli, de se
 je spreobernil; zhe to misli, se mozhno
 golfa pred ljudni ino pred Bogam,
 on sam sebe ino druge flepi, ino
 si s'he velik vezh tesho sodbe boshje
 na glavo naklada. Kaj je pa poko-
 ra? ino jest tukaj ne mislim pokore,
 kakor S. Sakrament, ampak kakor
 perpravlanje k' vrednimu prejemanju
 taistiga; S. Sakramenta jest mislim

pokoro kakor zhednost, al duha po-
 kore, katirga, S. Mat Katolska
 Zerkuv k' sadoblenju Odpustkov Sve-
 tiga - Leta tako možno perporozha,
 ino bres katirga tega ne prezenlivga
 duhovniga shaza tud ne mormo de-
 leshni postati. — Kaj je tedaj poko-
 ra kakor zhednost? al kaj je pravi
 Duh pokore? — Angelski Vuzhe-
 nik S. Tomash Akvinas na to od-
 govori: Pokora je frejvolno notran-
 jo gnusenje s' katirim gresnik svoje
 dopernesene grehe sovrashi ino si
 resnizhno naprej vsame ino oblubi,
 taiste skonzhati kakor eno kervizo,
 katiro je on Bogu samimo sturil. —
 Greh tedaj le pretergati ino samo sa
 en zhas vstaviti, greha se she na ve-
 lizhati ino tako rekozh nasititi, tai-
 stitiga le v' bolesni al starosti sapu-
 stiti, kader nam ga sturiti she mo-

zhi odmajnka; to ſhe ni prava pokora mi ga mormo frejvoljno ſapuſtiti, ga mormo ſazheti ſovraſhiti, naſ more ſerze ſavol njega boleti, dokler ſmo ſhe mladi, ſdravi, terdni ino per dobri pameti. — Greha ſe le framvati, ſe ſavol njega jeſiti ino togotiti ſamo ſato, k' nam je boleſen, neſrezho, ſaſmehvanje, ſani-zhvanje, ſ' ſabo perneſil, kir ſavol naſhlih ſturjenih pregreh naſ ſdaj nobeden v' ſluſhbo, v' druſhno, v' per-jasnoſt nozhe vſeti, ampak vſi naſ ſapvſhajo, beſhe, ſ' perſtam ſa-nami kaſhejo ino ſe nam poſmehujejo; to ſhe ni prava pokora: naſha frejvolja more greh ſovraſhiti ino ga zhertiti, ſato k' je ſam na ſebi vſiga gnufenja vreden. — Ino ſhe tud to ni ſadoſt greh le ſato ſovraſhiti, k' je ſam na ſebi ſovraſhtva ino gnufenja vreden; ſhe tud to ni prava

pokora: ampak ras-shalenje nashiga Stvarnika, kerviza, k' smo jo njemu skus svoje grehe sturli, ta nam more k' serzu jiti, savol te mormo shaluvati ino se jokati. — Greh sad-nizh sovrashiti; ampak tako slabo, de nas to sovrashtvu pretezhenih grehov od perhodnih ne varje, tud to ni sadoft, tud to she ni prava pokora. Mi se mormo truditi, vse sturiti al opustiti, kar samore nafhe pretezheni grehe shtrafati, ras-shalenno pravizo boshjo potolashiti; greh ino pregreshno nagnenje v' nas krotiti, ino nas tud pred perhodnim pregreham obvarvati: to she le je prava pokora al refnizhen duh pokore. Odkod se sazheni greh? ino odkod se more tud prava pokora sazheti? Usak greh ima svoj pervi svirk al sazhetik v' nashi frej volj al v' serzu,

kakor sedeshu nafhe frejvolje, Dok-
 ler nafha frejvolja al serze tud v' nar
 gershi misel, tud v' nar hudobnisbi
 noter - dajanje al v' nar mozhnejshi
 shkushnjavo ne pervolj ino taisti se
 ne - vda, kakor postavim strashliv
 soldat svojmu sovrashniku, tako dol-
 go she ni greh. Kar se nam le po-
 navedama, po - nesrezhi al po sili
 sгоди, nam pred Bogam ni sa greh
 sarajtano. Kader je Noë grojsdja na-
 bral, ga smezhkal, ino potlej tako
 dolgo pil, de se je tako vpijanil,
 de je ves nesaveden kakor mertuv
 leshal, ker pred njim she nobeden
 mozhi grojsdja ni bil skufil; kaj ne?
 de bote vi sami sodili, de se Noë ni
 taku pregreshil; kakor taisti, katiri
 she mozh vina posnajo, pa ga ven-
 der frejvolno nesmasno pijo. — Ka-
 der so ajdje Kristjanam, k' so jih hotli
 od Kristusove vere k' malikvanju ober-

niti, taisti svesali, jih v' svoje malik-
 vavške tempelne pelali, jim tamkej,
 s' filo roke potegnili, jim sherjavzo
 ino kadilo gor postavili, deb njih
 malike kadili, katire so pa s' serzam
 breskonzhno sanizhvali, to s' jesikam
 smiram govorili, ino te malike tud
 takrat sapluvali, kader se je is njih
 rok kadilo, k' so bli svesani. Kdo
 bo rekal al mislil, de so taki Krist-
 jani malikam ofruvali ino greslili? —
 Obedvoje tedaj, pravi S. Ozhe Kri-
 softom, tako greh kakor zhednost se
 v' nas hmu serzu, v' nas hi frejvolji sa-
 zhena. Is serza pridejo, vuzhi Kri-
 stus sam, pregres hne misli, vbijanje,
 nezhistost, tatvine, krive prizhe,
 kletve ino vse druge pregrehe.

Kakor pa nas he serze narpopred
 lusht ino poshelenje greha obzhuti,
 kakor je nas he serze prvi sazhetik
 vsih pregeh; tako more ruu serze

narpopred shalost ino bolezhino zhes svoje grehe obzhutiti; tud prava pokora se more le v' serzu sazhenati, ino od letod potlej v' svunanje dela se-ras-liti. — Kader se spovedujemo Ljube moje Dufhe! takrat se vufta ino jesik pokore; kader se postmo, se nash shivot pokori; kader dajemo v' bogajme, se pokori nash premoshenje. Ino zhes kaj se pokore nash vufta, nash shivot ino nash premoshenje? Zhes grehe nashiga serza. Kader se pa she drugi nashi vudje pokore, al smemo svoje serze, ta sazhetik, ta studenz, to prebivalshe nashih grehov na miru pustiti, inu taisto k' nobeni pokori filiti, ampak vso pokoro le v' svunanje dela postavlati? — O nikar se tako mozhno ne golfajmo ino sami-sebe ne sapelujmo! serze more shtrafano biti, serze more grenko sha-

loft zhes greh obzhutiti; ferze more greh sovrashiti, ferze se more spreobniti ino pokoriti, zhe hozhmo odpvshanje nalhiv grehov per Bogu vupati. Svojo pregreshno voljo mormo skonzhati ino ljubesen do greha is svojga ferza odgnati: bres tega ofra nobeden drug ofer Bogu ne dopade; bres tega ni prave pokore, ni odpushanja grehov, ni vupanja vezhniga svelizhanja. — Al kako mozhno se dost Kristijanov sami - sebe golfajo! oni mislijo, de so she boshji pravizi popolnema sadost sturli, zhe se na tanko ino odkrito ferzhno spovedo, zhe nalosheno pokoro dobro opravijo ino shivo sposnajo, kako potrebno je, se naglo spreobniti. — Use to, ino druge take dobre dela, je fzer k' vezhnim svelizhanju tud mozhno dobro ino potrebno; ampak vse to je sabstojn, prasno ino nenuzno,

zhe se ne sгоди is resnizhniga sovrashstva zhes svoje grehe. Bres tega sovrashstva so nar bolsihi spovdi le pokora na shnablih, nar vjstrefshi sadost-sturjenje le pokora hinavzov ino nar ozhitnejshi sposnanje od potrebe spreobernenja le pokora v' mislih. — Kaj pomaga, zhe jesik, roke ino pamet svojo dolshnost spolnijo, zhe pa serze le merslo ino leno ostane? Shelje vbijajo leniga; govori S. Pismo. Zhe zhlovek le veliko misli ino she vezh govori, pa malo sturi ino smiram le na perhodni zhas zhaka, ta, kakor v' zhasnimu premoshenju kmal obosha, tako bo tud v' dvhovnih rezheh vezhno reven. — V' serzu postajamo greshniki, v' serzu postajamo spokorjeni. Greshniki smo ratali, kader smo to hudo ljubili; ino spokorniki ratamo, kader to hudo sovrashiti sazhnemo. —

Pred Gospod Bogam ni sadoſt, de ſamo kaſſhne svunanje ſpokorne dela opravlamo, de tako, zhe greh v' ſerzu ſhe ſmiram ljubmo; ſami ſebe ino druge ljudi ſlepno, katiri naſ ſa dobre ino brumne derſhe, deſ' ravno ſmo v' ſerzu ſhe polni pregreſhne gnufobe, tud to pred Bogam, katir nar bol ſktite bavde naſhiga ſerza dobro ſpoſna ino vidi, ni sadoſt k' pravimu ſpreobernenju ino reſnizhni pokori, de vzhaf miſlimo de ſe je treba tud v' reſnizi ino v' ſerzu ſpreoberniti, ino v' ſerzu greh ſourashiti, zhe pa tega ſhe ne ſturmo. Take brumne miſli zhe ſe v' djanju ne ſkaſhejo ino zhe niſo ſtanovitne, nam tud k' vezhnimu ſvelizhanju nizh ne pomagajo. — S Ozhe Papeſh Gregor ta Velki premiſhluje od ene ſtrani miſli pravizhniga ino od druge ſtrani miſli greſhnika, ino ta-

ko pravi: Tud pravizhen bo dost-
 krat od pregresnih misli martran ino
 nadleshan, katire so vezhkrat tako
 mozhne ino silne, de on misli, de
 je njegova volja she vjeta, ino nje-
 govo serze od greha she premagano.
 Ampak nizh majn ko to: te preg-
 reshne misli ino gerde podobe so ble
 le v' spominju ino pameti, serze ni
 blo nizh sraven sapopadeno. — Rav-
 no tako, govori na dalej ta S. Vu-
 zhenik, je nekter gresnik vzhas poln
 svetih misli. On vidi ino sposna,
 de zhe bo tako naprej shivel, je sa-
 gvislino vezhno pogublen. Jest mo-
 rem od greha nehati, pravi on sam
 per sebi, jest morem moje shivlen-
 je spreobniti. Ino samo skus to,
 de je tako mislil, se mu sdi de je
 she nehal od greha ino svoje shiv-
 lenje spreobnil. Misli od spre-
 bernenja on she sa resnizhno spre-

bernenje dershi. Ampak nizm maja ko to: vse, kar on dela, dela samo njegov spominj ino pamet. Ampak kakšna je njegovo serze? Al ima on tud tako dobro voljo, kakor sbrisano pamet? Njegov serze je she smiram na greh navesano, njegova volja se v' hudim ne premakne. Kaj pa vender sturi pravizhniga? kaj sturi grešnika? pamet al serze? ne pamet ampak serze. Serze nas sturi pravizhne, serze nas pogubi. — Tako vuzhi ta visoko vuzhen ino od S. Duha ras - svetlen S. Ozhe ino Vuzhenik S. Katolske Zerkve. —

Vsak ismed vas, andohtlivi poslušavzi! vupam bo tedaj sam lohka sposnal ino verval, de, zhe hozhmo resnizhno se spreoberniti ino Bogu perjetno pokoro delati, si moramo, kakor govori Prerok Ezehiel, sturiti novo serze ino noviga duha,

al kakor vuzhi S. Pavl, de mormo stariga zhloveka is - slezhi, s' vsm njegovim djanjam, se v' Duhu svoje Dufhe ponoviti ino noviga zhloveka oblezhi, katir je po Bogu vstvarjen v' pravizi ino svetoſti reſnize. — Vſak, vupam, bo lohka ſpoſnal, de vſa naſha svunanja pokora, k' je ſzer tako potrebna ino nuzna, vſe naſhe svunanje dobre dela pred Bogam vender nizh ne pomagajo, zhe naſhe ſerze ni ſpreoberneno, zhe ſerze greha ſhe ne zherti ino ne ſovraſhi. — Ino tud to ſhe ni ſadoſt, deb mi nekaj ſerza reſ Bogu dali, nekaj pa biga ſhe grehu puſtli, al deb hotli, kakor pravi Kristuſ, dvema Goſpodama flushiti, Bogu inu hudizhu, kar je nemogozhe. Naſhe ſpreobernenje tedaj ino pokora, zhe hozhmo, de bo Bogu dopadliva, more pridti is zeliga naſhiga lerza.

II.

Nemogozhe je, kakor nas je sam Kristus nash boshji vuzhenik vuzhil, dvema Gospodama flushiti, namerzh takshnim Gospodam, kakor pravi S. Ozhe Krisostom, katira vuzhita ino sapovedujeta rezhi, k' so ena drugi soper - postavlene; sakaj mi bomo enga ljubili ino drusiga sovrashili, enga poslushali ino drusga sanizhvali. Zhe tedaj en zhlovek hozhe Bogu flushiti; ino tud is serza, je potrebno, de mu more zelo serze dati. Sakaj ravno taisti vezhni Gospod Bog, katir hozhe, de mu mormo is serza flushiti, de se mormo v' serzu spreoberniti, ino tud is serza pokoro delati; tud sapove ino hozhe, de se vse to is zeliga serza more sgoditi, ino de zhe hozmo serze njemo ofrati; ne smemo nobenga ma-

lika sraven njega v' serzu imeti. — Spreobernite - se k' meni, naf vabi Gospod Bog skus Preroka Joëla, ino spreobernite - se is vafhiga zeliga serza v' postu, v' joku, v' sdihvanju ino shalvanju, ino tergajte vafhe serza ino ne vafhe oblazhila. — Gospod Bog se bo gotovo zhies-te vsmilil, naf sagvifha Mojsef, ampak is serza ti more shal biti, is zeliga serza se morefh k' njemu oberniti: — Vi me bote jifkali, naf troshta Bog sam skus vufsta Jeremia Preroka ino me bote tud najdli, zhe me bote is zeliga vafhiga serza jifkali: — Mi shelmo, deb nam vsmilen Gospod Bog hudobije ino pregrehe nafhiga pretezheniga shivlenja is zeliga serza, to je popolnama ino vse, odpustil, deb se naje vezh ne smilil, ampak jih is bukuv svoje pravize ino jese zhifto sbrifal: kaj se tedaj bolj spodobi,

kakor de tud mi is zeliga serza sa odpuhanje svojih grehov prosimo, ino is zeliga serza taiste sovrashmo?

Drugazh nam odpuste ljudje, drugazh nam odpuha vsmilen Gospod Bog. — Kader je kdo is - med nas komu zhloveku kashno kervizo sturil, al ga v' shkodo perpravil, al mu dobro ime odvsel, al na kako drugo visho ga možno ras - shalil, tak ta ras - shalen le gleda na taisto grevengo ino shalost, k' se mu svunej s' besedo al s' djan am skashuje. — Keb bil jest komu kaj taziga sturil, tako grem k' njemu se sa krivizhniga sposnam, svojo besedo, k' sim jo pred krivo goveril, nasaj vsamem, ga prosim sa odpuhanje, ino mu oblubim, de mu ne bom vezh kaj taziga sturil, ino de sim tud perpravlen, njemo po svoji mozhi sadoft sturiti, kervizo popraviti ino shkodo poverniti.

On mene volno poslušha, ino to je njemu sadoft ino me ne vprašha, zhe to tud v' ferzu mišlim, kar s' vustim govorim: de je le njegova shkoda popravlena, je sadovolen. Snalo bi se pa sgoditi, de kader jest svojga blishniga s' vustim sa odpušhanje prošim ino se shaloftniga kashem; v' ferzu pa se zhes to kervizo al shkodo smejam. Ino postavimo, de bita zhlovek v' moje ferze mogel viditi, kaj se vam sdi bo on moja shaloft ino grevengo sa dobro vsel? Jest mišlim, de bote vi sodili, de bo škus to uni zhlovek she bol ras-shalen: de me bo dershhal sa hinavza, sa golufa; ino sa nar hudobnejshiga zhloveka, k' ga semlja nosi — Ino poglejte Dufhe keršhanske! Gospod Bog, katir nar bol škrite kote ino nar bol savite bavde nashiga ferza posna ino nashhe nar bolj škrite mišli

bolj vidi, kakor mi sami, on bi bil sadovolen s' našho sgol svunano grivengo ino pokoro? kaj on bo snamnje, de smo ref spreoburneni, de naš našhi grehi v' resnizi grevajo, le na našbih ozheh na zhelu, na obrasu, na jesiku na rokah jiskal ino ne na dno našhiga serza? — Ja on s'he našhimu serzu ne bo verval, zhe bo dvojno nagnenje v' njemu najdil; eno nagnenje, s' katirim greh sovrašmo, ino drugo, s' katirim smo na greh s'he smiram od ene strani navesani. — On nam bo odpustil, govori modri kralj Salomon, kakor bo vidil, de smo v' serzu. Zhe mi greh dobro sposnamo, ino terdno verjemo, de skus taistiga ne ras-shalmo kakiga zhloveka, našhiga perjatla, brata, dobrotnika, al zlo kakiga posverniga kralja al Zesarja, ampak de mi skus vsak frejvolno ino

premišleno sturjen greh breskonzhno
 ras-shalmo nashiga nar bols higa bra-
 ta Jesusa, nashiga nar imenitnejshi-
 ga dobrotnika, nashiga Stvarnika,
 nashiga Odreshenika ino perhodniga
 Sodnika, nashiga nar vikshiga kralja
 vsih kralov, kraija Nebes ino semlje,
 nashiga kralja, pred katirga pre-
 sladkim imenam se perklanajo vse ko-
 lena na Nebesih, na semlji ino pod
 semljo; keb mi pravim jest, to ref-
 nizo dobro sposnali, si jo globoku k'
 ferzu vseli, ino s' pravo shivo vero
 vervali, de vsak, ne samo smertni,
 ampak tud nar majnshi frejvolni greh
 nashiga breskonzhno dobrotliviga Bo-
 ga neisrezheno shali, ino nashiga
 Svelizharja Jesusa na-novizh krisha,
 O kako pazh drugazh bi mi se greha
 varvali! taistiga is zeliga nashiga ser-
 za sovrashili, ino vse nashe misli ino
 shel-

shelje le sa zhaft boshjo obrazhali! —
 Keb mi greh le premislili, kakor
 eno breskonzhno samimu nashimu
 Stvarniku sturjeno kervizo ino koker
 eno ras-shalenje boshje. O goto-
 vo bi vse grehe sovrashili, kir je vsak
 res-shalenje boshje; mi bi jih vse-
 lej ino zel zhaf nashiga shivlenja sovrashili, kir so tud od vekomej do vekomej Gospod Bogu neisrezhene soperni, mi bi jih tud sovrashili; bol ino vezh, kakor vsaka drugo nesrezho al hudo, k' se na svetu s' najde, kir ni vezhi hudobije, kakor Boga sanizhvati, ino kir ni vezhi nesrezhe, kakor svojga Boga, njegovo gnado, ljubesen ino perjasnost sgubiti, kar se s' godi skus vsak smertni greh. — Kader pa mi vse grehe, vselej ino zhes-vse sovrashmo, rakrať jih sovrashmo bres sadershanja,

ino bres ras-lozhka, takrat jih sovrashtmo is zeliga serza — To, Kristjani! to je taist vreden sad pokore, katirga nash dobrotliv Svelizhar Jesus tako ojstro od nas tirja, to je taist resnizhni duh pokore, katirga S. Mat katolska zerkuv skus obhajanje Svetiga-Leta tako mozhno sheli, v' nas obuditi, ino obdershati. — Zhe hozhete tedaj sami sposnati ino vediti, al she delate vreden sad pokore, al she imate resnizhniga duha pokore, poglejte sami v' globozhino svojga serza, sprashajte si ojstro svojo vest, ino vi bote kmal to vidli. — Srezhni vi, zhe she sovrashte ne samo vse grehe, ampak tud vse stvari, katire bi vam snale urshah greha biti, vse perloshnosti, katire bi vas snale v' greh sapelati, vse nevarnosti, katire bi vas snale v' greh napelati, vse drushne, katire bi vas snale k' grehu

pohujšhati, s' eno besedo, zhe she sovrashte vse, kir bi mogli Boga rasshaliti, na tako visho shiher vupate, ne samo od pufhanje vashih poprejshnih grehov ino sadoblenje velikih Odupustkov Svetiga - Leta; ampak, zhe bote do konza stanovitni ostali, tud vezhno shivlenje v' Nebesih. — Nesrezhni pa vi, zhe she smiram imate v' svojmu serzu kakshen ljublen greh, katirnu ste she smiram nagneni, def' ravno ste druge she is serza sazheli sovrashiti, sakaj S. Jakob Apostel nas vuzhi, de kdor v' sami eni rezhi postavo boshjo prelomi, postane zele postave kriv; ino Prerok Ezehiel pravi, de zhe bo pravizhen eno samo hudobijo sturil, bo vse svoje druge dobre dela savol nje sgubil, ino Gospod Bog se vse njegove pravize ne bo vezh domislil.

Nefrezlni tedaj vi, zhe imate eden al drugi greh she smiram v' serzu, katirga nozhte sovrashiti ino sapustiti, del' ravno ste druge sapustli: vi ne bote sadobli Odpustka Svetiga-Leta, ino zhe v' tem do konza ostanete, tud ne vezhniga shivlenja. Nobenga greha, tud nar majns'higa ni, katirga bi breskonzhno sveti Bog ne sovrashil; tud tedaj nobenga ne sme biti, katirga bi greshnik, katir sheli v' perjasnost boshjo popolnoma priditi, ino njega enkrat vezhno gledati, ne bil dolshan is zeliga serza sovrashiti. —

Vi Dufhe Ker'shanske! she nimate praviga duha pokore, zhe tud druge grehe sovrashite, ino tud dost dobriga sturte, zhe pa she smiram sovrashtvu ino jeso prut svojmo blishnimu v' serzu kuhate, zhe se s' tim al unim, k' vas je ras-shalil, al vam

kakšno majhno kervizo sturil, nozhte spraviti ino is zeliga serza mu odpuštiti; sakaj kader molte: Ozhe.... odpušti nam nafhe dolge, kakor tud mi odpušhamo nafhim dolshnikam, sami nevsmilenje ino mafhvanje boshje na svojo glavo proste. — Vi she ne delate vreden sad pokore, zhe morbit radi kaj vbogajme daste, pa tud she smiram druge golfate, ino kervizhno ino ptuje blago skup-spravlate. — Vam nizh ne pomaga, zhe ste tud pravizhni prut svojmu blishniku, zhe ste polni vsmilenja sa fromake, ino polni ajfra sa kakšno drugo dobro delo; zhe pa she smiram v' nezhistosti ino nesramnosti naprej-shivite, zhe she smiram tisto pershono k' je pomozh vashiga greha, per hishi dershite, zhe she smiram v' tisto

drufhno, hiſho al perloſhnoſt ſaha-
 jate, kir ſte tolkkkrat k' nevumni ſhi-
 vini ſe ponishali, zhe nozhte tiſte
 neſpodobne pilde ras - tergati, ino
 tiſte neſramne bukve ſeſhgati, ka-
 tire ſo vam tolk nezhiſtih miſli ino
 ſhelja v' glavo perneſle. — S' eno
 beſedo, kaj vam uſe drugo pomaga,
 zhe ſte ſhe nekolc grehov ſapufli,
 zhe imate pa ſhe ſmiram enga, ka-
 tirga v' ſerzuljubite? Kdor ſe v' enmo
 pregreſhi, je zele poſtave kriv. —

Reſnizhno, Kriſtjani moji! kdor
 hudobijo greha v' ſhivi veri prav
 dobro ſpoſna, kdor ſazhne greh is
 zeliga ſerza ſovraſhiti, kdor ſe reſ-
 nizhno ſpreoberne, kdor ſadobi pra-
 viga duha pokore ino tud ſazhne
 vreden ſad pokore delati, O ta go-
 tovo ne ſheli tiſtih pridgarjov, ka-
 tiri ſzer beſedo boſhjo oſnanujejo,
 pa vender greſhlike v' ſvojmo mert-

vafhkimo spanju puste smiram mirno
naprej spati; O ta gotovo ne jifhe
takih spovednikov, katiri bi nevarne
rane njegoviga serza le po verho
sakrili, noter pa fhe smiram fterpen
gnoj ftarih ljublenih pregreh fkrit
pustli. O takmo saguifhno nobeden
pridgar ni preojfter, nobeden spoved-
nik pre-hud.

Ampak kdor fe is zeliga fvojga
serza spreoberne ino sazhe greh
zhes-vfe foverashiti, ta rezhe: Vuz-
henik! kaj hozhem fturiti, de bom
vezhno shivlenje dofegel? pokashi-
mi pravo pot vezhniga svelizhanja,
naj bo voska, teshka, ojfta, terda
ino soperna, kakor hozhe, fim is
zeliga serza perpravlen, do konza
fvojga shivlenja s' veseljam po nji
hoditi. Ta gotovo savpije s' S.Pavlani:
Gospod! kaj hozhefh, de fturim?

kaj sapovešh? kam me pošhlefš? — Ta gotovo vezhkrat sdihne s' S. Augushtinam: So mogli ti, al uni, fakaj tud ti ne? Augushtin! — Ta gotovo is zeliga serza fklene s' spokornim kraljam Davidam: Sim rekal: sdaj sazhnem, to je spreobernenje Desnize narvikšhiga! —

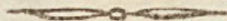
Konzhamo tedaj, ljubi Kristjani! to andoht Svetiga - Leta ravno s' tistim, ja fhe s' bolšhim mišlim, kakor smo jo donš shtirnajšt dni sazheli; namerzh Bogu k' zhastino našhim Dušham k' svelizhanju. — K' temu pa ni sadošt, de fte fkus te tri Nedele vezh molili, v' bogajme dajali ino fhe tud vezh drugih dobrih del šturli; de fte tačo s' veseljam ino tako obilno sem hodili, besedo boshjo pošlufhati; de fte svoje nek-dajne grehe is zeliga serza objokvali, ino resnizhno oblubili, nigdar v'

taiste se poverniti: vse to, pravim
 jest, she k' vashimu vezhnimu sve-
 lizhanju ni sadoft, sakaj to je she
 le sazhetik vashiga spreobernenja,
 vi ste she le, kakor en bolnik, k' se
 je is velike nevarne bolesni fkopal:
 vi se morte tud posebno filiti ino
 truditi, de botev' dobrimu, kar ste
 sdaj sazheli, do konza stanovitni
 ostali. Sakaj ne ktir dobro sazhne,
 ampak ktir do konza stanoviten osta-
 ne, bo svelizhan, vuzhi Kristus sam.
 Ne vsak, katir bo rekal: Gospod!
 Gospod! pojde v' nebes hku kraljestvu,
 ampak kdor bo sturil voljo Ozheta,
 katir je v' Nebesih. Ne taisti, ka-
 tiri bodo postavo ino besedo boshjo
 le poslufhali, so pravizhni pred Bo-
 gam, pravi S Jakob Apostel, ampak
 katiri bodo tako sturli ino shiveli,
 kakor jih postava vuzhi: Kdor svojo
 roko na dervo poloshi, ino nasaj

gleda, govori Jesus sam, ni perpraven sa nebesko kraljestvo. Ne povrazhujmo - se redaj vezh v' stare grehe, ki smo jih sdaj objokvali, de se nam kaj hujshiga ne pergodi, de morbit ne dopolnimo mere ino fhtevila svojih grehov; kir potlej bi ne blo vezh vsmiljenja sa-nas. — Ne bodimo po besedah S. Petra, kakor pes, k' se poverne h' temu, kar je is - sebe vergel, ino kakor fkopana svina, katira se spet po blatu vala. — Ohranimo lepenavuke, k' smo jih per ti andohti fhlihali, obdershimo brumne misli ino dobre oblube, k' smo jih sdaj sturli; trudmo ino vojskujmo - se stanovitno s' sovrashniki svoje Dushe; ino kir je nasha mozh sa-to vse preflaba, vtezimo - se pogosto k' Bogu, k' Jesusu, k' Mariji nashi ljubesnivi Materi, k' Svetnikam ino Svetnizana

Boshjim, molimo, profimo, sdihujmo,
 klizhmo na pomozh ino savupejmo,
 de kar sami ne samormo, nam bo
 Gospod Bog vselej perpomogel, zhe
 bo vidil per nas sgrevano, volno,
 dobro ino perpravleno serze. — Ino
 Kristjani moji, k' ste me skus zhas
 te posebne andohti vselej s' veseljam
 poslušhali! zhe bomo mi vsi te svete
 misli, k' smo jih sdaj v' temu Svet-
 mu - Letu sadobli, tud do konca
 nashiga shivlenja, sveto ino stanovitno
 obdershali, se bomo tukaj posvetili,
 ino sagvislino tud po smerti tisto
 nar svetejsi pelem s' Angelzi ino s'
 osmi svolenim nebeshkim vsi na vse
 vezhne zhas prepevali: Svet! Svet!
 Svet! si Bog vojska; polno je Nebo
 ino semlja zhasi tvojga Velizhastva!

A m e n.

V' ZELOV'ZU,

per Ferd. od Kleinmayro, natifkavzu.

1827.

John Joseph Anthony
1837.

SLOVANSKA KNJIŽNICA LJUBLJANA

K

RA A 21/a

2

9006444

COBISS